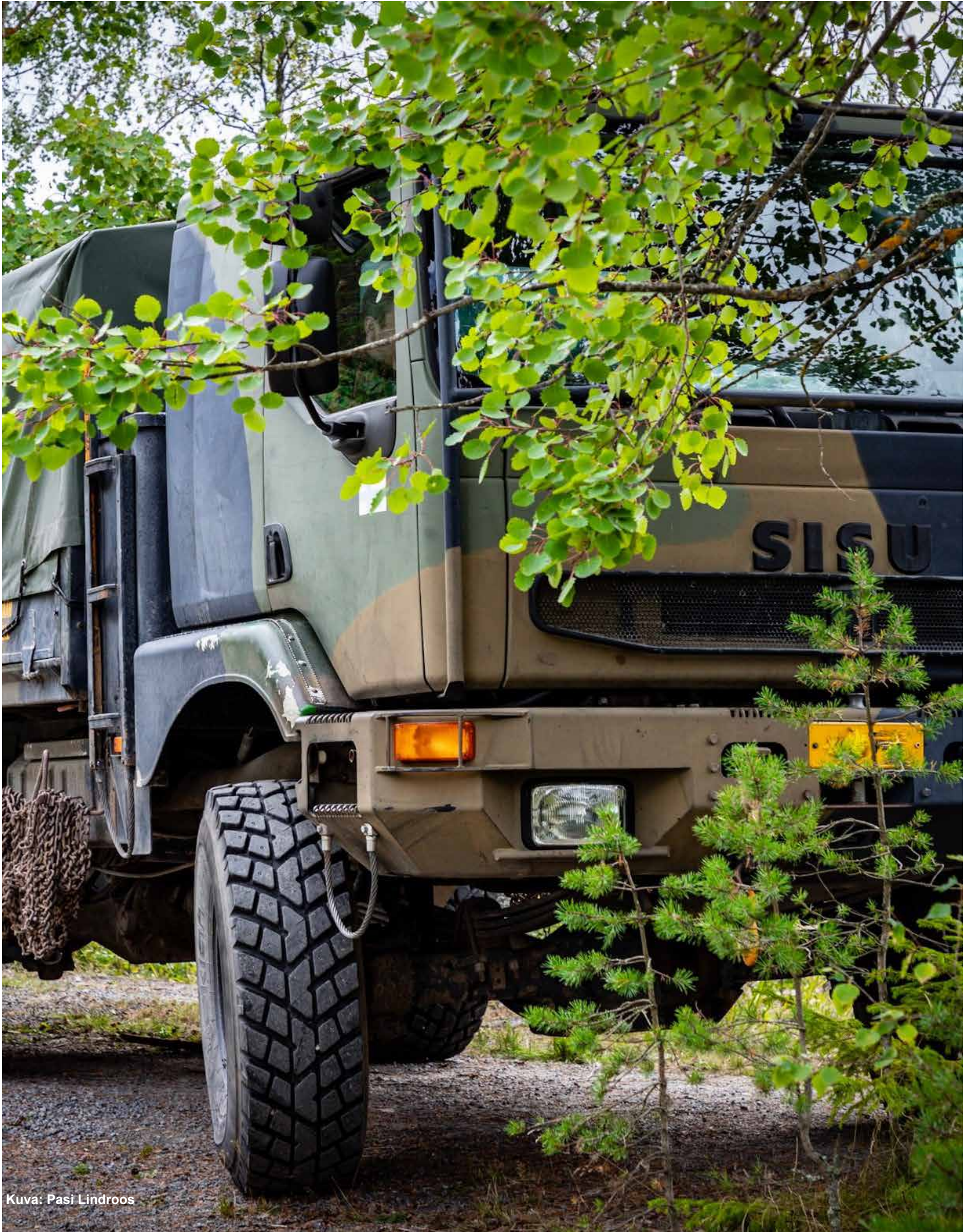

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 3
Lokakuu
2019

Kuva: Pasi Lindroos

Kenraali Kivinen: Laaja reservi on uskottavan puolustuskyvyn perusta

suomen puolustus-
kyvyn ylläpitäminen
edellyttää toimivaa,
kansallisesti hyväk-
syttävää ja riittävät
sodan ajan joukot
tuottavaa asevelvol-
lisuusjärjestelmää,
totesi puolustusvoi-
main komentaja,
kenraali Timo Kivi-
nen 230. Valtakun-
nallisen maanpuolus-
tuskurssin avajaisissa
Helsingissä 23. syys-
kuuta 2019.

Suomen puolustus-
kyvyn ylläpitäminen
edellyttää toimivaa,
kansallisesti hyväk-
syttävää ja riittävät
sodan ajan joukot
tuottavaa asevelvol-
lisuusjärjestelmää.
Laajapohjainen par-
lamentaarinen komi-
tea tulee selvittämään
yleisen asevelvolli-
suuden kehittämistä
ja maanpuolustusvel-
voitteen täyttymistä.

Puolustusvoimien
vastuulla on omalta
osaltaan pitää ase-

velvollisuusjärjes-
telmä ajantasaisena.
Puolustusvoimat
uudistaa parhaillaan
varusmiesten kou-
lutusjärjestelmää,
lisää reservin ker-
tausharjoituksia sekä
parantaa reserviläis-
ten mahdollisuuksia
osallistua vapaaeh-
toiseen koulutukseen.

Tärkein varusmies-
koulutukseen koh-
distuva kehitystyö
tehdään Koulutus
2020 -ohjelmassa,
joka on parhaillaan
kokeiluvaiheessa.
Uudistamme ope-
tusmenetelmiä ja
koulutusrakentei-
ta, hyödynnämme
uutta teknologiaa
sekä kehitämme
varusmiesten kun-
toa ja kestävyyttä.

Reservin kertaushar-
joituksilla varmisteta-
aan poikkeusolojen
joukkojen osaami-
nen. Kertausharjoi-
tusten määrää lisä-

tään siten, että ensi
vuonna koulutamme
yli 19 000 reservi-
läistä. Harjoituksissa
panostamme muun
muassa paikallis-
joukkojen koulutuk-
seen, Kivinen tiivisti.

**Puolustusvoimien
tiedote 23.9.2019**

**Kuva: Martti Kainu-
lainen/Lehtikuva**

Ylentämisen perusteet

Ylennysperusteista on
reserviläisten keskuu-
dessa epätietoisuutta ja
jopa vääriä käsityksiä
pohjautuen vanhoihin
jo käytöstä poistuneis-
iin käytäntöihin ja
ohjeisiin. Ylennys ei
ole palkinto vaan sen
tarkoituksena on sod-
anajan joukkojen soti-
lasarvoihin perustuvan
esimiesjärjestelmän
luominen ja ylläpitä-
minen.

Miten ylennysesitykset tehdään

Reserviläisten ylen-
nyksesitykset valmiste-

lee puolustusvoimien
alueloimisto, josta re-
servin upseerien ylen-
nyksesitykset lähetetään
maavoimien esikunnan
käsittelyyn. Ylennys-
esitykset tehdään Puo-
lustusvoimien virka-
työnä ja niihin sisältyy
aina harkinnan varaa.
Alueloimiston päällik-
kö ylentää alueensa re-
serviin kuuluvan mie-
histön tai aliupseerin.
Tasavallan presidentti
ylentää reserviin kuu-
luvan upseerin puolus-
tusvoimien komenta-
jan esittelystä.

Ylennysesityksiä voi
tehdä puolustusvoi-
mien joukko-osasto,
alueloimisto tai maan-
puolustusjärjestö ku-
ten reserviläisyhdistys.
Ylennysesitykset tu-
lisi ohjata keskitetysti
piirien kautta. Alue-
loimistot vastaanotta-
vat ylennysesityksiä
erityisesti perustuen
vapaaehtoisien maan-
puolustuksen hyväk-
si tehdyistä ansioista,
koska niistä puolustus-
voimilla ei ole tietoa.
Esitykset on syytä pe-
rustella huolella kuva-

ten henkilön toiminta
ja ansiot maanpuolus-
tuksen hyväksi. Näi-
tä esityksiä varten on
olemassa lomakepoh-
ja, joka löytyy Reser-
viläisliiton tai Suomen
Reserviupseeriliiton
sivuilta.

Ylentämisen perusteet
pohjautuvat muutamia
vuosia sitten uudistet-
tuun Puolustusvoimien
ohjeistutukseen, jonka
mukaisten kriteerien
täytyminen tarkaste-
taan ylennysesityksen
käsittelyn eri vaiheis-
sa alueloimistossa ja
maavoimien esikun-
nassa. Ylennysesityk-
sen hylkäämisen syytä
maavoimien esikunnan
käsittelyn jälkeen ei
kerrota alueloimistol-
le.

Keskeiset ylennysperus- teet

Ylentäminen edel-
lyttää pääsääntöisesti
sitä, että reserviläinen
on sijoitettu tiettyä so-
tilasarvoa vastaavaan
Puolustusvoimien so-
danajan tehtävään tai
että henkilö on varattu
muuhun poikkeusolo-
jen vaativaan tehtävään
(henkilövaraamisesta
käytetään lyhennettä
VAP). Puolustusvoi-
mien tehtäviin on luo-

kiteltu niihin soveltu-
vat sotilasarvot ja siten
esimerkiksi joukkueen
johtajan tehtävä ei
kuulu majurin arvoi-
selle sotilaille.

Edellisestä ylennyk-
sestä tulee olla kulunut
vähintään 4-7 vuotta
riippuen sotilasarvos-
ta, ja edellisen ylen-
nyksen jälkeen henkilö
on osallistunut puolus-
tusvoimien johtamaan
arvosteltuun reservin
koulutustapahtumaan,
tai palvelut sotilaili-
sessa kriisinhallinta-
tehtävässä ulkomailla.
Ylentämisen edellyttä-
mät kertausharjoituk-
sien vähimmäisvuoro-
kausimäärät löytyvät
Puolustusvoimien net-
tisivuilta.

Ylentäminen seuraa-
vaan sotilasarvoon on
mahdollista, mikäli
henkilö on saanut
ylempää sotilasarvoa
vastaavan tehtävän
mukaisen koulutuksen,
ja että henkilö on muu-
tenkin ominaisuuk-
siltaan ylennettäväksi
sopiva. Ylentäminen
edellyttää nuhteetto-
muutta ja siksi rikos-
rekisterissä oleva mer-
kintä lainvoimaisesta
tuomiosta voi olla este
ylennykselle.

Erityistapauksissa,
vaikka aivan kaik-
ki koulutus- ja osaa-
misvaatimukset eivät
täytyisikään, voidaan
reserviläinen ylen-
tää maanpuolustuk-
sen edistämiseen liit-
tyvien lisäansioiden
perusteella kerran,
mikäli häntä ei ole ai-
kaisemmin ylennetty
reservissä! Lisään-
sioiksi luetaan esimer-
kiksi pitkäaikainen,
aktiivinen ja huomatta-
van ansiokas toiminta
reserviläisjärjestössä.

Mistä saadaan tieto ylentämisestä

Kotiin tieto ylennyk-
sestä tulee kirjeitse
kaikille, ja ylennykset
julkaistaan myös sa-
nomalehdissä kahdesti
vuodessa itsenäisyys-
päivänä ja Puolustus-
voimien lippujuhlan
päivänä. Oman soti-
lasarvon saa selvil-
lä ottamalla yhteyt-
tä Puolustusvoimien
alueloimistoon.

Antti Wall

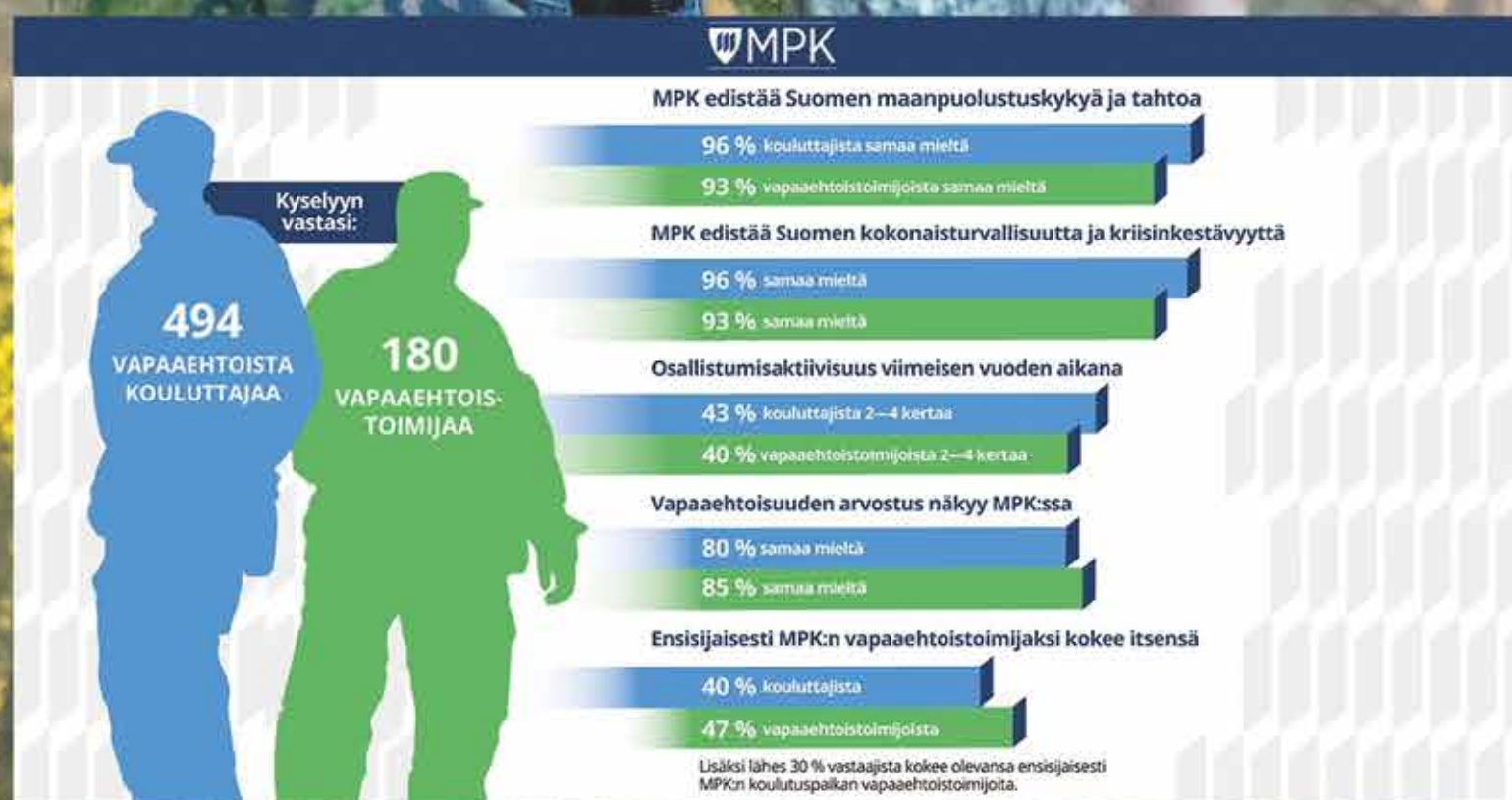
Kuva: Jouko Liikanen

MPK toteutti loppukesän aikana kouluttaja- ja vapaaehtoisikyselyn sitoutuneille vapaaehtoisilleen. Kyselystä ilmenee, että kouluttajat ja vapaaehtoiset ovat keskimäärin varsin tyytyväisiä MPK:lta sekä Puolustusvoimilta saamaansa tukeen ja johtamiseen. Kouluttajakysely on toteutettu kahden vuoden välein, ja se on tärkeä osa MPK:n koulutuksen laadun ja toimintamahdollisuuksien kehittämistä. Kouluttajakyselyn kautta vapaaehtoisilta saatavan palautteen perusteella pystytään tunnistamaan toiminnan vahvuuksia ja kehittämistarpeita.

Yli neljä viidesosaa vastaajista kokee, että MPK:n toiminta on kehittänyt heidän valmiuksiaan niin poikkeusolojen tehtäviä kuin normaaliolojen työ- ja muita tehtäviä varten. Selkeä enemmistö vastaajista pitää MPK:n toimintaa hyödyllisenä myös maanpuolustuskyvyn ja -tahdon sekä kokonaisturvallisuuden kannalta.

Uusien toimijoiden mukaan saaminen on tärkeää paitsi toiminnan jatkuvuuden takaamiseksi, myös jo mukana olevien jaksamisen varmistamiseksi. Tähän pyritään muun muassa nousujohteisia tehtäväpolkuja kehittämällä sekä mestari-kisälli-tyyppiseen toimintaan kannustamalla.

Jos olet kiinnostunut tulemaan mukaan hyvään toimintaan hyvässä porukassa, ota rohkeasti yhteyttä oman koulutuspaikkasi koulutuspäällikköön tai piiritoimistoon!

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
POHJANMAAN MAANPUOLUSTUSPIIRI

www.facebook.com/pohmmp

Pohjanmaan maanpuolustuspiiri

Piiripäällikkö Jani Pikkarainen
050 553 6828, jani.pikkarainen@mpk.fi

Koulutussihteeri Rhea Nykvist
0400 395 909, rhea.nykvist@mpk.fi

www.instagram.com/mpkpohjanmaa

Kokkolan ja Vaasan koulutuspäälliköt

Koulutuspäällikkö Toni Puutio
040 177 3414, toni.puutio@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Hannu Maunula
040 486 4200, hannu.maunula@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Kari Rönqvist
040 527 0712, kari.ronnqvist@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Pauli Salo
040 167 7333, pauli.salo@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Toni Aho
044 506 6366, toni.aho@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Juha Möttönen
040 543 3754, juha.mottonen@mpk.fi

Maanpuolustustahdon taustatekijät ennen ja nyt

Otsikon mukainen kurssi pidettiin alun perin 16.3.2019 MP-K:n Kokkolan koulutuspaidan kokoustiloissa. Paikalla oli aktiivisia reserviläisiä ja maanpuolustuksen ystäviä Oulu – Lapua-akselilta. Kurssinjohtajana ja luennoitsijana toimi psykoterapeutti, majuri res. Jussi Rytkönen. Kurssipäivän aikana käytiin keskusteluja luennon sisältöihin liittyen, ja nämä aiheet synnyttivät myöhemmin vielä seuraavanlaisen haastattelun.

JL: Mitä maanpuolustustahdolla tarkoitetaan, onko se sama asia kuin maanpuolustushalu tai -henki?

JR: Halun taustalla on pääsääntöisesti viettipohjainen elementti. Maanpuolustushengen taustalla on tahtopohjainen syvä kokemus, ja moraalishenkinen vahvasti tunnepohjainen ajatus suojella ja turvata isien kulttuuriperintöä, oikeutta määrätä kansallisesti rakennuttunutta itsensä määräämis-oikeutta ja valtiollista omaan lainsäädäntöön perustuvaa suvereniteettia. Tahto on osa ihmisen syvintä olemusta, jonka tarkoitus on pitää ja kiinnittää ihminen tiedostettuun ja hyväksyttyyn moraalijärjestelmään.

JL: Jo pikkulapselle kehittyy oma tahto, joka yleensä aiheuttaa ristiriitoja vanhempien ja lapsen välillä. Mutta milloin voidaan sanoa, että sellainen abstrakti käsite kuin maanpuolustustahto kehittyy yksilölle? Käykö kehitys yksityisestä yleiseen, omakohtaisesti, vai yleisestä yksityiseen, esim. kasvatuksen ja opetuksen kautta?

JR: Sekä että. Tahto kehittyy ihmisessä kehityksen ja kasvun kautta. Lapsuudessa omaksuttu arvomaailman perusta luo meihin tahtoelementin, jonka merkitys yksilön elämässä on hyvin merkityksellinen. Perheen, vanhempien ja suvun arvomaailma välittyy kasvatuksen kautta seuraaville sukupolville. Merkittävää on erityisesti myös, minkälaisia arvoja yhteiskunta jäsenilleen tarjoaa. On siis myös erityisen tärkeää, että yhteiskunta, siis me kaikki annamme suo-

malaisen identiteetin ja sen historian, eri vaiheineen, luoda tuleville sukupolville sen henkisen perinnön arvoineen, jolla tämä kansa on selvinnyt vaikeistakin ajoista.

JL: Ulkoinen väkivalta on kohdannut suomalaisia jo viikinkiaikaan, ja merkittäviä sodaksi määriteltäviä mullistuksia täällä Ruotsin ja Venäjän välisissä maakunnissa on tapahtunut tasaisin välein aina 1400-luvun lopulta lähtien. Oma kotia ja asuinseutua on aina puolustettu, mutta voidaan määritellä, miksi tai minkä tekijöitten seurauksena koko kansaa koskeva yhteinen tahto puolustaa maata on syntynyt?

JR: Kansakuntamme, suomalaiset, perheet, yhteisöt, koko yhteiskunta on joutunut vuosisatojen ajan kohtaamaan ulkopuolista vainoa, hyökkäyksiä, orjuutusta, nöyryytyksiä, tuskaa ja surua. Nämä eri aikakausien kokemukset ovat vahvistaneet yhteenkuuluvaisuutta, halua puolustaa omia oikeuksia niin yksilön, perheen, yhteisöjen kuin kansakunnankin tasolla. Näistä rankoista kokemuksista johtuen on syntynyt myös vahva yhteisöllinen tahto ja myös halu puolustaa itsensä määräämis-oikeutta ja lakeihin perustuvaa suojaa.

JL: ”Ruotsalaisia emme ole, venäläisiä emme halua tulla, olkaamme siis suomalaisia.” Mitä kaikkea tähän lauseeseen sisältyy, voiko tietoisuus kansan omasta kielestä ja laajem-

pi kansallinen herääminen olla myös maanpuolustustahdon syntytekijöitä?

JR: Kyllä ehdottomasti. Kansallisuusaate syntyi meillä juuri näistä historiallisista taustaelementeistä ja kansan kokemuksista vieraiden vallanpitäjien aiheuttamista epäoikeudenmukaisuuksista, ja erityisesti Venäjän toteuttamista kansan ja kansalaisten nöyryyttämistä ja väkivallasta.

JL: Maamme itsenäistymisen ja käymämme sodat ovat nostaneet maanpuolustustahdon maailman korkeimpiin lukemiin. ”Sota on kaukana, Balkanilla saakka.” Turruttaako tällainen kapteeni Kaarnan tapainen tulkinta hyvinvointisuomalaisen? Tarvitaanko siis todellinen sodan uhka tai Suomeakin koskettava kansainvälinen kriisi, että välinpitämättömyys maamme puolustamista kohtaan vähenee? Onko kansallinen muisti tänä päivänä vain selfiekepin mittainen?

JR: ”Monikulttuurinen” hömpötys, johon meillä nykyisin pyritään julkisen vallan taholta kansalaisia ohjaamaan, unohtaa kansallisen kulttuurin ja sen historian merkityksen myös yksilön psyykkisen kehityksen katsannossa. Julkisen vallan ylläpitämien koulutusyhteisöjen aina päiväkodeista yliopistoihin saakka, tulisi ymmärtää korostaa omaa kansallista kulttuuriamme ja kansamme historian käänteitä. Oma kulttuurimme ja historiamme on lähtökohta

rakentaa hyvällä itsetunnolla ja terveellä tunnepohjalla varustettuja kansalaisia. Tämä ei sulje pois sitä, että meidän tulee kunnioittaa muita kulttuureja ja kunnioittaa kaikkien ihmisten oikeutta ihmisarvoiseen elämään. On muistettava, että oma kulttuurimme ja historiamme tapoinemme on meidän oikeutemme ja prioriteeteistamme ensimmäisenä. Historia kautta aikain osoittaa, että lisääntyvä hyvinvointi lisää myös ihmisen taipumusta egoismiin, oman hyvän tavoitteluun ja yhteisöllisyyden merkityksen unohtamiseen. Historia osoittaa vääjäämättä, että vasta konkreettinen tuhoutumisen uhka luo merkityksen todelliseen haluun toimia pyyteettömästi yhteisen hyvän eteen.

JL: Suomalaisten maanpuolustustahtoa mitataan aika ajoin, ja mitatut tulokset vaihtelevat tutkimuksen tilaajasta tai tulkitsijasta riippuen ”ilahduttavasta” ”huolestuttavaan” ja kaikkea siltä väliltä. Voiko maanpuolustustahtoon vaikuttaa ulkopuoliset tahot, vai voiko yhteiskunta olla yhtenäisen omaan historiaansa ja kokemuksiinsa luottaen?

JR: Tarvitsemme mielestäni erityisesti valtiovalan, korkeimpien auktoriteettiemme aktiivista huomiota ja esimerkkiä viitoittamaan ja julkisesti ottamaan kantaa Isänmaan turvallisuuteen ja historiamme vaalimiseen. Presidenttimme on tämän asian hyvin hoitanut, mutta maan hallitukset ja kansanedustajat ovat äänestäjien

suosion menetyksistä peilloissaan unohtaneet tavan takaa puhua maanpuolustuksen tärkeydestä. Se ei ole ollut muodikasta.

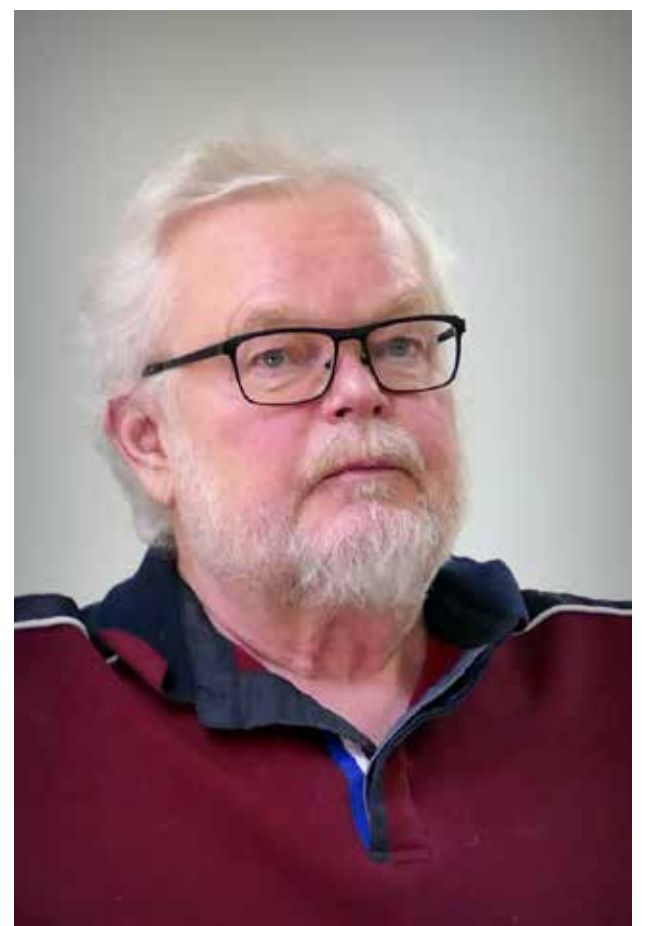
JL: Miten minä itse voin vaikuttaa niin isoon asiaan kuin maanpuolustustahto?

JR: Sinä ja minä, me voimme ja meidän pitää kantaa vastuumme, kertoen aktiivisesti lapsillemme ja lapsenlapsillemme historiastamme kansamme ja sukumme elämänvaiheista ja osoittaa sanoin ja teoin, että

olemme kuten hekin jatkumo maamme historiassa ja avain tulevaisuuteen ja kansallisen itsemääräämis-oikeuden jatkumiseen Itsenäisessä Isänmaassamme.

Haastattelun osapuolet: Jussi Rytkönen (JR) ja Jouko Liikanen (JL)

Kuvat: Jouko Liikanen

Jussi Rytkönen

MPK Pohjanmaan Vaasan koulutuspaikan viimeaikaista ja tulevaa toimintaa

MPK Vaasan koulutuspaikan kesän koulutustarjonnan painopiste oli SUVI19- ja SOMMARÖ19 -harjoituksissa sekä Vaasan Marssi -tapahtumassa. Tapahtumarikkaan kesän aikana on järjestetty mm. ammutakursseja, aselajikoulutusta kuten tiedustelu-, sotilaspoliisi- sekä kaikille täysi-ikäisille avointa varautumisen ja turvallisuuden koulutusta. Vuoden trendin mukaan Vaasassa järjestetty ammutakoulutus ja eloonjäämiskoulutus on todella suosittua ja kurssit täyttyvät ripeästi.

Syksyn ajaksi olemme joutuneet ottamaan kierroksia alas uusien lakien ja niitä seuraavien asetusten takia. ”Nyt rakennetaan pohjaa vuodelle 2020, ja mm. ammutakoulutus jatkuu heti, kun meillä on perusteet jatkaa koulutusta täysi-

painoisesti”. Toki Vaasan koulutuspaikan ohjelmasta loppuvuodelle löytyy viimeistä kertaa MPK:n toimeenpanema ÄRJY 19 -harjoitus, joka koostuu Puolustusvoimien tilaamasta koulutuksesta alueemme paikallisjoukoille. Tästä on hyvä jatkaa täysipainoisesti vuonna 2020.

Liikuntakoulutus ottaa isompaa roolia jatkossa myös Vaasan koulutuspaikan koulutustarjonnassa. Elokuun alussa järjestetty Vaasan Marssi antoi jo hyviä signaaleja marssitapahtumien suosion paluusta. Tähän aiheeseen tulemme panostamaan paljon jatkossa. Vuonna 2020 järjestetään vähintään neljä kenttäkelpoisuusmarssia Vaasan koulutuspaikan toimesta, ja marssitapahtumat huipentuvat osaltamme kansainväliseen Vaasan Marssiin.

Ammunnan peruskurssi / Pistooli

SOMMARÖ19 -harjoitus, eloonjäämiskoulutuksen jatkokurssi

SOMMARÖ19 -harjoitus, eloonjäämiskoulutuksen jatkokurssi

SUVI19 -harjoitus, eloonjäämiskoulutuksen peruskurssi

SOMMARÖ19 -harjoitus, sotilaspoliisi 1, peruskurssi

SOMMARÖ19 -harjoitus, sotilaspoliisi 1, peruskurssi

MPK Pohjanmaa, koulutuspäällikkö
Toni Puutio

Kuvat: Ressukuva, Pasi Lindroos

MPK – osana ihmisten arkea ja juhlaa

MPK on vakiinnuttanut paikkansa Kokkolan Venetsialaisissa, joten Pohjanmaan maanpuolustuspiirin paikallisen koulutuspaikan aktiivit kirjaavat sen ajankohdan jo automaattisesti kalentereihinsa. – Täällä me reserviläiset voimme esitellä omaa toimintaamme, täällähän on lähes koko maakunnan väki, kommentoi joka kerta mukana ollut sotilasmestari (res) Juha Möttönen. Siniselle esittelytallelle oli viritetty ekoase -ampumarata, ja näytteillä oli myös deaktivoituja sota-aikaisia perinneaseita ja nykyaikaisempaa jalkaväkikalustoa. Jaossa oli myös esitemateriaalia, joista sai tietoa vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta, maakunta- ja paikallisjoukoista sekä reserviläistoiminnasta. Poliisin ja MPK:n osastot olivat jälleen vierekkäin, näin turvapalvelujen yhteistyö näyttäytyi muuallakin kuin valmiusharjoituksissa.

Yllättävän moni nuori nainen halusi kokeilla esittelyosaston ekoase -ammuntaa. Reserviläistuttava auttoi oikean ampuma-asennon löytymistä.

Maanpuolustuskoulutus vastaa kysyntään

Ohi kulkevat ihmiset pysähtyivät jututtamaan tuttuja reserviläisiä. Aika moni nuorempi tai vähän vanhempikin mies muisteli omia varusmie-

saikaisia tai kertausharjoituskokemuksiaan. Puhuttiin myös vakavasti maanpuolustuksen nykytilasta ja MPK:n roolista tuottaa sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta kertausharjoitusten sijaan. Osas-

tolla käyneitä naisia, varsinkin armeijaa käymättömiä, kiinnostivat MPK:n järjestämät Intti tutuksi- ja ampumakurssit naisille. Osa heistä oli jo kuullut tuttaviensa kokemuksia aseenkäsittely- ja ampumakursseista.

Kaikkien vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta kiinnostuneiden kannattaa seurata MPK:n koulutuskalenteria <https://www.mpk.fi/Koulutuskalenteri> ja <https://www.mpk.fi/>, missä on ajankohtaista asiaa ja tietoa

toiminnan perusteista. MPK:n toimintaan pääsee mukaan myös toimitsijana ja avustajina erilaisissa tapahtumissa. Kysy lisää MPK Pohjanmaan paikallistoimistoista ja tule mukaan!

Teksti ja kuvat: Jouko Liikanen

Reservin ylivääpeli Kai Koskela näytti, miten panssarintorjuntaan kehitetty raskas kertaskinokko Apilas saatetaan toimintakuntoon.

Pari nuorta miehenalkua kiinnostui maastoväreistä, joten yliluutnantti (res) Sami Salmu toteutti fanille tämän haluaman naamioinnin.

Hymyjä ja halauksia koko viikonlopun ajan, Intti tutuksi erityisryhmille -kurssi Lohtajalla

Elokuun viimeinen viikonloppu oli täynnä hymyjä ja halauksia Lohtajalla Vattajan harjoitusalueella, kun 15 innokasta VANKKURI-hankkeen nuorta aikuista ohjaajineen ja avustajineen osallistuivat Intti tutuksi -viikonloppuleirille.

VANKKURI-hanke on STEA:n (Sosiaali- ja terveysjärjestöjen avustuskeskus) rahoittama hanke, joka järjestää erilaista toimintaa, koulutuksia ja leirejä erityislasten perheille. Hankkeessa työskentelevät Sirkka Veivo ja Ritva Mustakangas. Tämä Lohtajan Inttileiri oli nyt toinen MPK:n ja VANKKURI-hankkeen yhteistyössä järjestämänä. Eri paikkakunnilta kotoisin olevat leiriläiset kokoontuivat ensin Raudaskylän Kristilliselle opistolle, jossa he lounastivat ja sen jälkeen siirtyivät linja-autolla Lohtajalle.

Lohtajalla joukkoa oli vastassa MPK:n Pohjanmaan piirin piiripäällikkö Jani Pikkarainen ja kurssin kouluttaja Juha Niemelä, joiden avustuksella sonnustauduttiin maastovarusteisiin ja päästiin majoittautu-

Jokainen sai vuorollaan olla ryhmänjohtaja, joka komentaa joukkonsa parijonossa marssien siirtymään majoituspaikasta ruokailemaan ja takaisin.

maan. Haapajärviset Virve Ihalainen ja Jussi Paananen vastasivat leirin ruokahuollosta. Ruoka oli maukasta ja palvelu joustavaa. Puolustusvoiman henkilöstö oli varautunut erityisryhmän tulon rakentamalla tarpeellisen rampin majoitustilaan. Sotilaskoti avasi myös ovensa leiriläisille. He pääsivät nauttimaan Sotkun munkeista, kahvista ja edullisista hinnoista.

Lauantaipäivä oli täynnä ohjelmaa. Aluksi harjoiteltiin hieman ensiapua ja ensisiteen käyttöä, jonka jälkeen Kälviän VPK:n aktiivi, MPK:n kouluttaja Simo Säippä opasti alkuammutuksen teoriaan, hätäilmoituksen tekemiseen ja palon sammuttamiseen.

Viimein iltapäivällä koitti leirin ehkä odotetuin koulutusosio, asekalustoon tutustuminen ja ampuminen.

Aluksi kouluttaja Sami Pokki kertoi aseista, niiden turvallisuudesta käytöstä ja rakenteesta. Hieman pelottavaltakin tuntunut aseenkäsittely kiinnosti, ja lähes jokainen uskalsi kokeilla tähtäämistä. Pitkän päivän päätteeksi oli järjestetty iltanuotio ja sauna. Nuotiolla kerrattiin päivän tapahtumia makkaran paiston ohessa, samalla monet kertoivat missä oma isä tai veli on oman asepalveluksensa suo-

Simo Säippä opasti tarvittaessa kädestä pitäen jauhesammuttimen tehokkaan käytön.

rittanut.

Kotiin lähtöä sekä odotettiin että harmiteltiin.

Sunnuntaina oli vuorossa leirin lopputoimet. Teltta purettiin ja pakattiin, muutamat järjestäytymisharjoitukset vielä vedettiin vaihtelevalla menestyksellä ja majoitustilat siivottiin.

Leiriläisten mielipiteitä kyseltäessä nousi esille kaksi asiaa: leiri oli mukava, ja ensi vuonna tullaan kyllä uudestaan! Intti tutuksi -kurseille on siis selkeä tilaus jatkossakin.

Teksti ja kuvat: Marjut Holappa

Viimein päästiin ampumaan, tällä kertaa airsoft -aseilla.

Vaikka teltassa olikin tunnelmaa, vain yksi leiriläinen yöpyi luonnon helmassa. He saivat paitsi unohtumattomia kokemuksia ja elämyksiä, niin myös uusia ystäviä joukostaan.

Mikä onnistumisen riemu paistoikaan osallistujien kasvoilta!

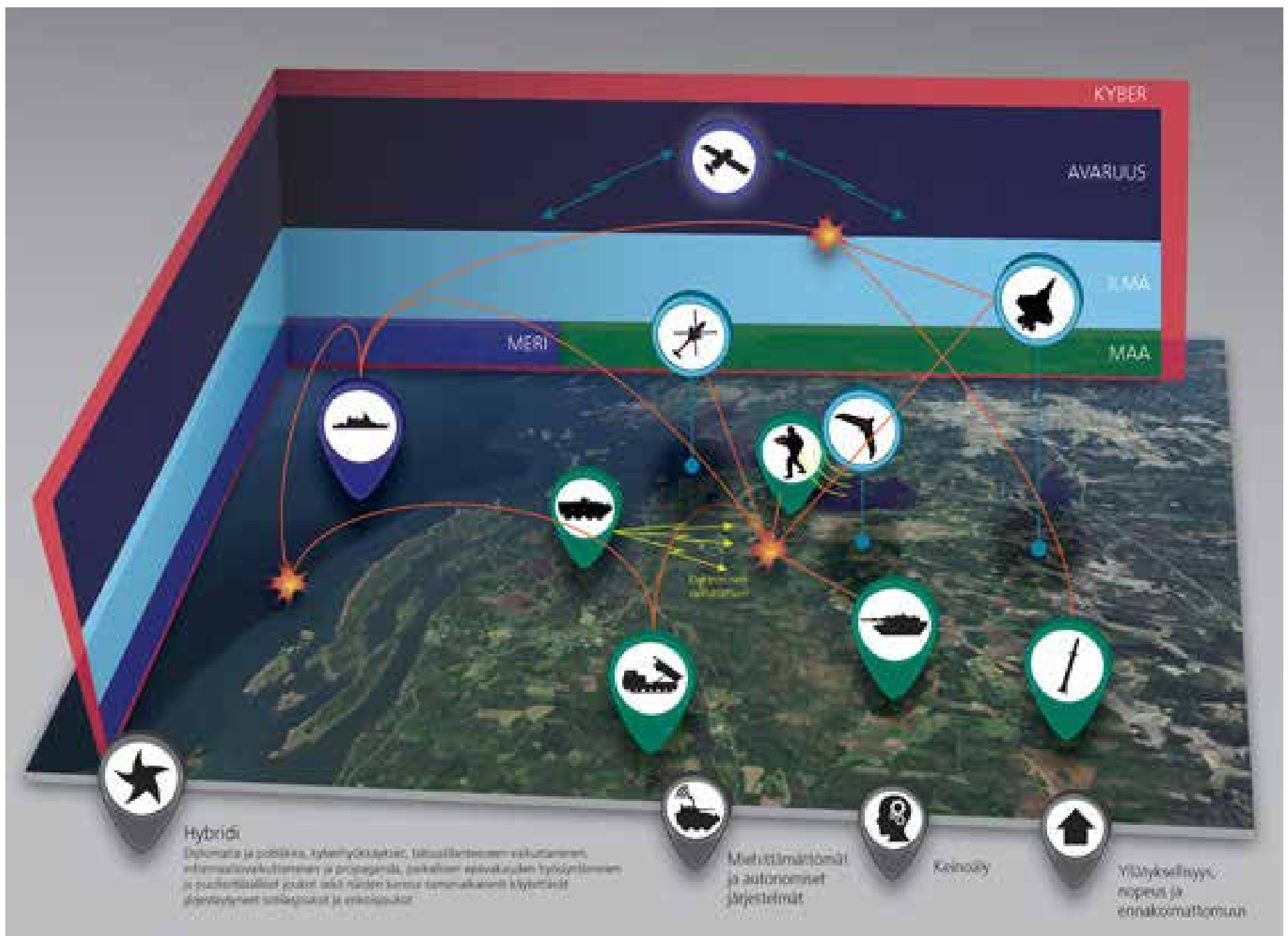
Kouluttaja Sami Pokin ohjaamana pääsivät leiriläiset harjoittelemaan tukevaa ampuma-asentoa ja oikeaoppisia aseotteita. Panoksia ei kuitenkaan jaettu, eikä aseilla ammuttu.

Jokainen sai vuorollaan kokeilla sammutuspeitteen käyttöä palon tukahduttamisessa.

2030-luvun taistelun kuva

2030-luvun taistelukenttä on jatkuvassa muutoksessa oleva verkosto, jossa toimitaan samaan aikaan maalla, merellä, ilmassa, avaruudessa ja kybertoimintaympäristössä.

Uudet teknologiat, miehittämättömät järjestelmät ja keinoäly haastavat taistelukentän toimijat. Samalla pääosa nykyisistä maa-, meri- ja ilmapuolustuksen suorituskyvyistä säilyttävät keskeisen asemansa taistelukentällä.

Toimintaympäristön muutos ja uhkakuvien monimuotoistuminen haastavat myös puolustuksen kehittäjät. Sotilaallisten kriisien ennakkovaroitusaika on lyhentynyt ja kynnys voimankäyttöön on alentunut. Vaatimukset niin joukkojen suorituskykyä kuin yksittäisen taistelijan taitoja kohtaan ovat kasvaneet. Puolustuksen ennaltaehkäisykyky ja uskottavuus perustuvat riittävään valmiuteen sekä toimintaympäristöön suhteutettuun torjuntakykyyn. Varautumisessa korostuu sotilaallisen voiman lisäksi myös

yhteistoiminta muiden viranomaisten kanssa.

Eri toimintaympäristöissä käytetään perinteiseksi koettujen sodankäyntikeinojen rinnalla muun muassa hybridivaikuttamista. Näitä keinoja ovat esimerkiksi diplomatia ja politiikka, kyberhyökkäykset, taloustilanteeseen vaikuttaminen, informaatiovaikuttaminen ja propaganda, paikallisen epävakauden hyödyntäminen ja puolustotilaalliset joukot sekä näiden kanssa samanaikaisesti käytettävät erikoisjoukot ja muut sotilasjoukot.

Erilaiset teknologiat monipuolistavat ja haastavat tulevaisuuden taistelukentän toimijat. Teknologian nopean kehityksen vuoksi tulevaisuudessa näemme yhä kehittyneempiä järjestelmiä ja miehittämättömiä laitteita avaruudessa, maalla, ilmassa, merellä sekä

pinnan alla. Erilaiset miehittämättömät ajoneuvot ja lentävät laitteet toimivat taistelukentällä niin tiedustelu-, tuki- kuin taistelu-tehtävissä joko yksittäin tai suurempina parvina. Niiden ohjaaminen varsinaisen taistelutilan ulkopuolelta mahdollistaa aiempaa suuremman riskinotto- ja vaaraa ihmishenkien menettämisestä ei ole. Miehittämättömien laitteiden lisäksi 2030-luvulla voidaan nähdä käytettävän myös autonomisia järjestelmiä ja robotteja. Autonomiset järjestelmät kykenevät toimimaan ilman jatkuvaa ohjausta. Myös keinoäly kehittyi tulevina vuosikymmeninä eri suorituskykyjen toiminnan tueksi. Uusien kehittyvien suorituskykyjen rinnalla kehitetään perinteisiä sodankäyntimenetelmiä. Panssarivaunut, lentoko-

neet, helikopterit ja taistelualukset ovat osa taistelun kuvaa myös 2030-luvulla. Tulevat asejärjestelmät kykenevät kuitenkin aiempaa kauaskantoisempiin ja tarkempiin vaikuttamiseen suorituksiin. Kokonaisuutena voidaan ajatella, että tulevaisuuden taistelun kuva sisältää totuttujen ja perinteisten elementtien lisäksi tekijöitä, jotka tekevät taistelukentästä moniulotteisen, nopeasti muuttuvan, yllätyksellisen ja aiempaa teknisemmän. Kaikkiin näihin ominaisuuksiin on kyettävä vastaamaan sekä omalla vaikuttamiskyvyllä että suojautumaan vastustajan suorituskyvyltä ja niiden vaikutuksilta. Menestyminen tulevaisuuden taistelukentällä edellyttää hyvää tilannekuvaa ja ketterää sekä mukautumiskykyistä ja verkostoitunutta johtamisjärjestelmää.

Meillä on oltava kyky hyödyntää eri toimintaympäristöjä. Joukot ja järjestelmät on pystyttävä suojaamaan, mutta myös keskittämään nopeasti vaikutukseen. Omilla asejärjestelmillä on pystyttävä vaikuttamaan vastustajaan aikaisempaa

kauempaa ja tehokkaammin. On löydettävä tasapaino laadun ja määrän suhteen joukkoja sekä asejärjestelmiä kehitettäessä. Kaiken keskiössä on kuitenkin yksittäinen toimintakykyinen taistelija ja usko omaan asiaan.

Lähde: Puolustusvoimat, Maavoimat

Kuva: Jouko Liikanen

Nijmegen 2019

I år ordnades den 103:e fyra dagars (Vierdaagse) marschen i Nijmegen Holland. För den som inte känner till marschen, så under fyra dagar marscheras det ca 40 km varje dag, totalt omkring 160 km. Årligen brukar ungefär 45 000 personer delta i marschen varav ca 5000 - 6000 är militär personal och reservister. Deltagarna i den militära marschen är all bivackerade på Camp Heumensoord, som ligger på ett naturskyddsområde intill staden Nijmegen. Undertecknad hade möjlighet att delta i delegationsstaben under årets marsch och fick bra hum om hur marschen fungerar ur stabs synvinkel. I årets marsch hade Finland en egen liten delegation på ca 100 deltagare, men vi borde komma upp till 200 personer för att få hålla kvar vår status som delegation. De nordiska länderna samarbetade tätt med underhållet under marschens gång, Danmark hade huvudansvaret på military restpoints, svenskarna och norrmännen såg till att marscherarna fick buljong och annat tilltugg. Sjukvårdspersonal fanns också på alla military restpoints, de såg till att marscherarnas fötter hölls i skick. Finland ställde upp med två läkare och en sjukskötare, resten kom från de övriga nordiska länderna.

Foto MPK Rodney Strandvall

Vierdaagse är en happening som inte går att beskriva med ord, den måste upplevas på plats. Fantastisk stämning, glada människor och nya vänskapsband som knyts, inte att förglömma ett sorts Nijmegen broderskap. Bara man har gått in sina kängor och nött

in dem på landsvägen så blir det inga problem. De länder som har långa marschtraditioner ordnar för dina soldater uttagningar till marschen. I Sverige, Norge och Danmark ryms inte alla som vill med, utan man har ett

krav på att man ska ha utfört en testmarsch på 40 + 40 km. Försvarsutbildningsföreningen MPK har un-

der hösten ordnat marscher runt om i landet och kommer att arrangera ytterligare marscher under året. Håll

ögonen öppna!

Rodney Strandvall

Foto MPK Rodney Strandvall

Sista dagen, foto Rodney Strandvall

Foto MPK Rodney Strandvall

Elämäsi kuuluu isänmaalle – maanpuolustuskasvatus Suomen kouluissa

Sisällissodan jälkeen, 1920-luvun alussa, virisi Suomessakin ajatus, että maanpuolustuksen vahvistamiseen tähtäävä opetus tulisi aloittaa jo koulun alimmilla luokilla. Ajatus oli todennäköisesti peräisin niin ikään Venäjän vallankumouksen jälkimainingeissa itsenäistyneistä Baltian maista, joissa maanpuolustuskasvatus oli heti itsenäistymisen jälkeen tuotu osaksi alakoulujenkin opetusta.

”Maanpuolustuksen ottaminen itsenäisenä aineena koulujen opetusohjelmaan ei kaivanne enää perusteluja. Sen tarve ja tarkoituksenmukaisuushan tunnetaan ja tunnustetaan jo kaikkialla.” – Maanpuolustuksen alkeiden oppikirjan alkulause toukokuussa 1938.

Keski-Suomessa oltiin aktiivisia

Konkreettinen esitys maanpuolustuskasvatuksen tuomisesta osaksi koulupetusta tehtiin Keski-Suomessa. Jyväskylän tarkastuspiirin kansakoulun opettajien vuosikokous nimittäin päätti keväällä 1935 opettaja Aleksin Ikonen alustuksen pohjalta, että kansakoulussa tulisi opettaa maanpuolustuksen alkeita. Ajatusta alettiin levittää lehtikirjoituksilla mm. Hakkapeliitassa, Kansakoulun lehdessä ja Opettajain lehdessä. Tärkeää oli myös se, että asiasta saatiin innostumaan myös kouluhallituksen kouluneuvos Alfred Salmela, jolla oli siteitä Keski-Suomeen, koska hän oli valmistunut kansakoulunopettajaksi Jyväskylän seminaarista. Samana vuonna myös sotaväen päällikkö, kenraali Hugo Österman teki ehdotuksen komitean asettamisesta suunnittelemaan maanpuolustusopetusta.

”Maanpuolustus on elämässä ravittava taito, sillä ilman rauhaa puuttuu mahdollisuuksia säännölliseen ja rauhalliseen työntekoon kaikilla aloilla, ja ulkonainen rauha säilyy vain voimakkaan puolustustahdon ja puolustuskuntoisuuden eheyttämässä valtakunnassa.” – Väinö Valorinta kirjassaan ”Maanpuolustusopetus kansakoulussa” (1937).

Asia ei kuitenkaan edelleenkään edennyt sen ajajien toivomalla nopeudella. Ajatuksen vastustajat pelkäsivät maanpuolustusopetuksen olevan ”aseiden kalistelua” ja ”kivääri karttakeppinä olemista”. Kun virallista päätöstä maanpuolustuksen opettamisesta

Kalevan heimon jälkeläiset suksilla, Vuokkiniemen koululaisten hiihtokilpailut. Maaliin tullaan, sotapokamme ovat järjestäneet maaliin huutosakin. Vuokkiniemi 1942.03.08, SA-kuva

kansakouluissa ei alkanut kuulua, Jyväskylän piirin kansakouluntarkastajana toiminut Väinö Valorinta julkaisi vuonna 1937 kirjasen nimeltä ”Maanpuolustusopetus kansakoulussa”.

Kirjassaan Valorinta tuo esille, että vaikei varsinaista päätöstä maanpuolustusopetuksesta olekaan, voidaan moniin oppiaineisiin liittää maanpuolustuksellisia näkökulmia, jolloin varsinaista omaa oppiainetta ei välttämättä edes tarvita – nykyisin tällaisessa tilanteessa puhuttaisiin integroidusta opetuksesta. Lisäksi Valorinta muistuttaa, että kansakoulun kahdella viimeisellä luokalla voidaan opettaa yhtä ylimääräistä, koulun johtokunnan hyväksymää ainetta – esim. maanpuolustuskasvatusta. Tämän järjestelyn ongelmana olisi kuitenkin se, että oppikouluun siirtyneet jäisivät tällaisen opetuksen ulkopuolelle.

Valorinnan kirjasen keskeisin sisältö onkin ajatuksia siitä, kuinka perinteisiin kansakoulun oppiaineisiin voidaan tuoda maanpuolustuksellisia sisältöjä: uskonnossa ”selvennetään kansalaisvelvollisuuksia isänmaata kohtaan”, historiassa ”opitaan tuntemaan esi-isien sankaritekoja” ja eläinopissa ”maanpuolustuksen kannalta on aihetta kohdistaa huomio hevoseen, koiraan, lampaaseen ja kyyhkyseen”. Lisäksi kirjassaan esitetään kansakoulun maanpuolustusopin tieto- ja taitovaatimukset, joissa liikutaan kuitenkin vielä hyvin yleisellä, perinteisten kansalaistaitojen tasolla.

Esimerkkiä muista maista

Jatkosodan kynnyksellä, keväällä 1941 ilmestyi Oskari Väänänen kirja ”Nuoriso aseissa”. Väänänen oli Helsingin yliopiston voimistelulaitoksen miek-

kailun opettaja. Kirja ei pyrikään käsittelemään aihettaan objektiivisesti, vaan sen Väänänen toteaa sen esipuheessa kirjan saavuttaneen tarkoituksensa, jos se ”herättää lukijassa myönteisiä mielisyyttä nuorisomme maanpuolustuskasvatusta asiaa kohtaan”.

Väänänen kirjassa esittelee maanpuolustuskasvatusta useissa eri maissa, mutta suuri osa siitä on Saksan kasvatusta ja koulutusjärjestelmän esittelyä. Esittely on kirjoitettu ihaillevaan sävyyn ja mm. natsijohtajia siteerataan laajasti. Kirjassa maanpuolustuskasvatuksen tarpeellisuutta perustellaan kokemuksilla nykyaikaisista sodista, joissa ”suunnaton elävän aineksen hukka pakottaa tuomaan rintamalle yhä nuorempia ikäluokkia”, joiden kaatuneiden prosentti on selvästi suurempi kuin vanhojen joukkojen vastaavat luvut. Syyksi tälle Väänänen esittää sen, että ”uudet ikäluokat eivät olleet ehtineet saada riittävästi koulutusta eikä niillä ole riittävästi fyysillistä yleiskuntaa kestämaan sodan rasituksia ja kurjuutta”. Ajatus on selkeä: lapsia ja nuoria tulee jo kouluaikana kouluttaa ja koulia niin, että heitä voidaan tarvittaessa käyttää sotilaina ilman pitkäaikaista varsinaista taistelutaiton koulutusta. Tämän jälkeen ilmestyikin muutama maanpuolustuskasvatuksen oppikirja, mm. Väinö Valorinnan ”Pieni maanpuolustaja”. Kun Valorinta aiemmin oli esittänyt maanpuolustuskasvatuksen eräänlaisena kansalaistai-

Jatkosodan kynnyksellä opetussuunnitelmiin

Jatkosodan kynnyksellä kouluhallitus päätti maanpuolustuskasvatuksen sisällyttämisestä koulujen opetukseen kansa- ja oppikouluissa. Tämän jälkeen ilmestyikin muutama maanpuolustuskasvatuksen oppikirja, mm. Väinö Valorinnan ”Pieni maanpuolustaja”. Kun Valorinta aiemmin oli esittänyt maanpuolustuskasvatuksen eräänlaisena kansalaistai-

tojen täydennyksenä, niin ”Pieni maanpuolustaja” on jo selkeästi sotilaallinen oppikirja: kirjassa esitellään mm. suljettua järjestystä, maalin määrittämistä ja sissitoimintaa, sekä käydään läpi ilmapuolustuksen perusteita, taistelukaasuja ja kiväärillä ampumisen alkeita. Tämä onkin tietyllä tavalla ymmärrettävää, sillä kirja on kirjoitettu talvisodan jälkeen, ja sen painokset ilmestyivät välirauhan aikana ja jatkosodan aikana, jolloin maassa oltiin tällaiselle lähestymistavalle varmasti paljon vastaanottavampia kuin ennen sotaa.

Valtion oppikouluille julkaistiin myös erillinen maanpuolustuskasvatuksen opetussuunnitelma. Oppikouluissa maanpuolustuskasvatusta annettiin osana liikuntakasvatusta. Opetuksen julkilausuttuina tavoitteina oli koululaisten kouluminen sellaisiksi, että ”puolustusvoimat saavat aikanaan mahdollisimman vastaanottavaa ja kehityskelpoista ainesta”.

Mitä opetettiin?

Opetus koostui fyysisen kunnan kehittämisestä, puolustustahdon vahvistamisesta ja sovelletusta sotilasluontoisesta valmennuksesta, ja sen tavoitteet ja sisältö oli määritelty erikseen tytöille ja pojille. Poikien osalta kehoitettiin opettajia kiinnittämään eri-

tyisesti huomiota siihen, että oppikoulun käyneet pojat todennäköisesti päätyvät asepalveluksessa päällystökoulutukseen, mistä johtuen heille on asetettava muita kovempia vaatimuksia. Tavoitteena oli myös ”saa- da pystyvä johtaja-aines mahdollisimman aikaisin esiin ja kehitettävä sitä asteittain vaikeutuvilla johtajatehtävillä”.

Fyysisen kasvatuksen tavoitteet olivat monessa mielessä yhteneväisiä nykyisten koululiikunnan tavoitteiden kanssa: kun koululiikunnalla nykyisin pyritään edistämään oppilaan kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä sekä tukemaan hänen hyvinvointiaan ja terveyttään, niin oppikoulujen maanpuolustusopetuksen tavoitteena oli ”laskea perusta nuorison ja sen kautta koko kansan fyysiselle kunnolle sekä ohjata se harrastamaan luonnollista terveydenhoitoa”.

Liikunnan opetuksen perimmäinen tarkoitus on kuitenkin vuosikymmenten kuluessa muuttunut: varsinkin sodan aikana tuotiin avoimesti esille se, että vaikka fyysinen kunto on tarpeen myös rauhan aikana selviämiseksi, niin erityisen tärkeää sen kehittäminen on nimenomaan tulevan sotiluuden kannalta – tyttöjen taas haluttiin valmistaa ”uhraamaan voimansa isänmaan hyväksi kotirintamalla”.

Puolustustahdon vahvistamiseksi nuorisoon tuli ”istuttaa esteet tieltään raivavaa taisteluhenkä, jonka voimalla elämän vaikeudet voitetaan”. Maanpuolustustahti tuli ”kehittää tekoihin velvoittavaksi niin, että se sisäisenä pakottavana voimana ajaa jokaisen tekemään parhaansa maanpuolustajana”.

Sovellettu sotilasluontoinen valmennus oli tarkoitettu erityisesti pojille, ja se sisälsi esimerkiksi tähtäytystä ja tiedustelutoimintaa, marssikoulutusta, kenttätöitä sekä supistettua ampumakoulutusta. Valmennuksella oli ennen kaikkea kasvatuksellinen päämäärä, jonka tavoitteena oli

valmentaa pojat niin, että heistä varsinaisessa asepalveluksessa helposti voitiin kasvattaa mahdollisimman pystyviä sotilaita. Keskeistä tässä oli myös ”kurin juurruttaminen”, jota tavoiteltiin sulkeisharjoituksilla ja standardoimalla esimerkiksi voimistelutunneilla käytettävää ohjeistustapaa siten, että tapa muistutti preussilaista perua olevia sotilaallisia komentoja, joissa on erikseen valmistava osa ja suoritusosa. Tämä lähestymistapa säilyi osittain suomalaisessa liikunnanopetuksessa vielä kymmeniä vuosia sotien jälkeenkin.

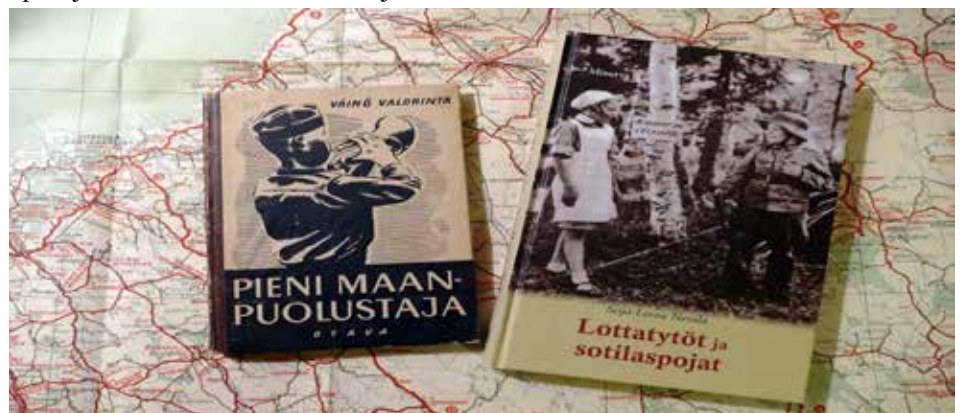
Maanpuolustuskasvatuksen loppu

Sodan päätyttyä ja valvontakomission saavuttua Suomeen syksyllä 1944 maanpuolustuskasvatus loppui suomalaiskouluissa nopeasti. Monet maanpuolustuskasvatukseen kuuluneista sisällöistä jäivät kuitenkin osaksi koulupetusta, mutta niiden merkitystä ja tarpeellisuutta ei enää ainakaan virallisesti perusteltu maanpuolustuksellisilla näkökulmilla. Omana oppiaineenaan maanpuolustuskasvatusta vastanneet oppiaineet sisältyivät toisen maailmansodan jälkeen Euroopassa vain Itä-Euroopan sosialistimaiden koulujen opetussuunnitelmiin. Niistäkin ne katosivat rautaesiripun romahdettua 1980-luvun lopussa.

”(…) saattaa olla useita, jotka (...) sanovat, ettei kasvavaa oppikoulunuorisoa saa kasvattaa militaristiseksi ja että lisäksi nyt, kun rysä on lyöty, ei Suomella enää ole vaaraa idän taholta, joten maanpuolustus on käynyt tarpeettomaksi” Martti Stenius alustuksessaan yksityisoppikoulujen liiton vuosikokouksessa 3.9.1942.

Panu Moilanen

(Panu Moilasen artikkeli on julkaistu aikaisemmin Keski-Suomen Maanpuolustajassa 1/2018)

Kuva: Jouko Liikanen

Viranomaisten varautuminen ja valmius koetteilla

–SEINÄJOKI19 -paikallispuolustusharjoitus toteutettiin Porin prikaatin toimesta 9.-13.9. aktiivisessa yhteistyössä Seinäjoen kaupungin kanssa. Harjoitustoimintaa nähtiin ympäri Seinäjokea, jonka lisäksi toimintaa oli muun muassa Vaasassa, Lapualla ja Ilmajoella. SEINÄJOKI19 -harjoitus keräsi kokoon yhteensä lähes 500 varusmiestä, reserviläistä ja Puolustusvoimien henkilökuntaan kuuluvaa jäsentä sekä runsaasti eri viranomaisten ja yhteistyökumppanien henkilöstöä, kertoi koulutuspäällikkö Toni Puutio MPK:n Vaasan koulutuspaikalta. Eversti Asko Valta johti tämän paikallispuolustusharjoituksen, joita on nyt järjestetty viisi koko Suomen alueella.

Paikallisyksiköt

Paikallisyksiköt kattavat koko maan. Joukkojen sodan ajan tehtäviin kuuluu strategisten kohteiden suojaaminen, alueen valvonta ja vihollisten erikoisyksiköitä vastaan toimiminen. Normaalioloissa paikallisyksiköitä voidaan käyttää rajoitetusti muiden viranomaisten apuna. Paikallisyksiköt muodostuvat paikallispataljoonista, joiden vastuualue on pääsääntöisesti yksi maakunta. Pataljoonissa on useita komppanioita, muun muassa maakuntakomppanioita. Paikallisyksiköihin sijoitetaan toiminta-alueen hyvin tuntevia reserviläisiä alueellisista ja operatiivisista joukoista. Esimerkiksi osa sotilaspoliiseista koulutetaan varusmiespalveluksessa suoraan paikallisyksiköihin.

Paikallispuolustusharjoitukset pähkinänkuoressa

Paikallispuolustusharjoituksia järjestetään Maavo-

missa kahdesti vuodessa (kevällä ja syksyllä) koko Suomen alueella.

Paikallisyksiköissä toimii oman alueensa hyvin tuntevia reserviläisiä. Paikallisyksiköiden tehtäviä ovat mm.

Joukkojen perustaminen Alueiden valvonta ja tärkeiden kohteiden suojaus

Erilaiset taistelutehtävät kuten erikoisyksiköiden vastainen toiminta

Muiden joukkojen tukeminen ja huolto paikallisesti Muiden viranomaisten tukeminen

Harjoitusten tavoitteita ovat mm.

Tilannekuvan jakaminen eri viranomaisten välillä ja yhteisen tilannekuvan muodostaminen,

Johtaminen, tiedonvaihto ja yhteistoiminta eri viranomaisten välillä,

Toiminta moniviranomais-

tilanteissa, niiden käytännön johtaminen, tiedon-

vaihto ja raportointi, Henkilöstön harjaannuttaminen sekä varusmiesten ja

reserviläisten kouluttaminen paikallispuolustustehtäviin, Valmiuden ja puolustuskyvyn luominen ja harjoittelu paikallistasolla

Lähde: Puolustusvoimat, Varusmies-julkaisu

SEINÄJOKI19-harjoituksen kuvat: Pasi Lindroos

Modernia sotilaskoulutusta, sen perinteitä ja rintamasotahistoriaa Hankoniemellä

Vaasan läänin maanpuolustusyhdistyksen vuoden 2019 opinto- ja tutustumismatka suuntautui syyskuun 3.-4. päivinä Hankoniemelle, missä kohteena olivat Uudenmaan prikaati ja Dragsvikin varuskunta sekä Hangon Rintamamuseo Lappohjassa ja välirauhan aikana rakennettu Harparskogin puolustuslinja. Kohteiden valintaan vaikutti mm. se, että Uudenmaan prikaati on yksi kolmesta tärkeimmästä alueelta varusmiehiä rekrytoivasta joukko-osastosta (muut kaksi Kainuun prikaati ja Porin prikaatin Niinisalon varuskunta). Uuden tulemisen kokenut Hangon Rintamamuseo ja pari vuotta sitten ”löydetty” Harparskogin puolustuslinja bunkkereineen ovat puolestaan saaneet viime aikoina paljon myönteistä julkisuutta osakseen.

Ohjelman suunnittelusta vastasivat Pohjanmaan aluetuomiston päällikkö evl. Mauri Etelämäki ja prikaatin oikeusupseeri, ylil. Mikael Isberg, joka toimi myös vierailun isäntänä. Lupauksia herättävästä ohjelmasta huolimatta matkalle lähti vain pienehkö, mutta sitä innokkaampi ryhmä maanpuolustuksen aktiiveja. Lähtijät olivat Kokkolasta, Pietarsaaresta ja Vaasasta. Tutustumiskäyntimme alkoi puoliltapäivin tiistaina 3.9. Karjaan asemalta, missä junalla saapunutta ryhmäämme vastassa ollut ylil. Isberg otti meidät ohjaukseensa. Prikkaatin auto varusmieskuljettajineen oli koko vierailun ajan käytössämme. Ensi töiksi aamupäivän junamatkan jälkeen hoidettiin majoittumiseen liittyvät toimenpiteet ja käytiin lounaalla varuskuntaravintolassa. Majoitus yli 100 vuotta vanhassa tiilikasarmissa Pioneerikomppanian Schmarnden-tuvassa oli jo sinänsä mielenkiintoinen kokemus. Kasarmi on ulkoasultaan täysin alkuperäisessä kunnos-

Uudenmaan prikaatin aluskantaa. Edessä vasemmalla uusi Jehu-luokan kuljetus- ja maihinnousualue, sen vieressä modernisoitu Jurmo-luokan alus. Taaempana edellisten mallien lisäksi mm. Uiskoja.

sa, mutta on kokenut täydellisen uudistuksen sisätilojen osalta. Esimerkiksi saniteetitilat ovat täysin modernit kaakeleineen ja yksityisyyden turvaavine WC- ja suihkutilaratkaisuineen.

Kiertokäyntimme aluksi seurassimme Syndalenin harjoitusmaastossa varusmiesten uuteen koulutusohjelmaan liittyvää harjoitusta, jossa koulutettaville tuotetaan valmiuksia osallistua kansainvälisiin kriisinhallintatehtäviin. Jääkärien tehtävänä harjoituksessa oli siirtyä neljään Pasi-ajoneuvon tukeutuen kohtaamaan havaittua vihollista. Harjoituksessa käytiin läpi erilaisia hyökkäysmalleja riippuen siitä, ennakoitiinko vihollisen vastus vahvaksi vai heikoksi. Pasit ryhmittäytyivät tuliasemiin ja jääkärit jalkautuivat. Koulutettavan ryhmän varusmiehet ovat kaikki johtajakoulutuksessa ja ovat hakeutuneet vaatimaan koulutukseen vapaaehtoisesti.

Syndalenin satamassa meille esiteltiin kattavasti prikaatin käytössä olevaa aluskalustoa. Erityishuomion saivat uudet

hyvin varustellut Jehu-luokan alukset, jotka tarjoavat 24 rannikkojääkäriä tulisuojatun kuljetuksen mm. maihinnousutilanteissa. Pari vuotta sitten hankittuja Jehuja on kaikkiaan 12 kpl. Viisitoista vuotta sitten hankituista Jurmo-luokan maihinnousuveneistä osa on jo kokenut modernisoinnin. Prikkaatin aluskalustoon kuuluu lisäksi Uiskoja ja muita kuljetus- ja huoltoveneitä.

Päivän ohjelma jatkui Tammissaaren keskustan Fyren-ravintolassa nautitun päivällisen jälkeen tiiviinä aina iltayhdeksään asti. Upseerikerholla saimme kuulla kattavat esitykset sekä tämän päivän Uudenmaan prikaatista että sen aina Kustaa II Adolfin aikaan ulottuvista perinteistä. Historia huokui Upseerikerhon vanhoista esineistä ja seinälle ripustetuista maalauksista. Ilta huipentui tutustumiseen varuskunnan alueella sijaitsevaan museomäkeen. Museomäki Kapteenin Puustelleineen, kenraali Heinrichin korsureplikoineen, tykkikokoelmineen ja erikoisnäyttelyineen antaa ainutlaatuisen kuvan

varuskunnan historiasta aina nykypäivään asti. Vahinko, että sijainnista sotilasalueella johtuen hienoon kokonaisuuteen on vain prikaatin vierailla

mahdollisuus tutustua.

Toisen päivän aamupäivä vietettiin Hangon Rintamamuseossa Lappohjassa ja Harparskogin puolustuslinjalla. Rintamamuseo sijaitsee sen alueen rajalla, joka Moskovan rauhassa jouduttiin luovuttamaan Neuvostoliiton hallintaan. Pari vuotta sitten perusteellisesti uusittu ja laajennettu museo täyttää korkeat laatuvaatimukset sekä esineistön että modernin ja nykytekniikkaa hyödyntävän esillepanon osalta.

Vaikuttavaa oli myös käynti Harparskogin puolustuslinjalla, joka sijaitsee viitisen kilometriä entisen vuokra-alueen rajalinjasta pohjoiseen. Hankoniemen poikki ulottuvan 5 km mittaisen linjan tankkiesteet ovat järeämmät ja paremmin yhtenäisenä säilyneet kuin Itä-Suomen Salpaliinalla.

Kokonaisuudessaan 40 km mittainen puolustuslinja on saaristossa kevyempi mm. piikkilankaesteitä hyödyntäen. Suorastaan ainutlaatuinen on

pari vuotta sitten kunnostettu ja entisöity massiivinen Irma-bunkkeri. Irma on yksi linjan useasta kymmenestä bunkkerista ja muusta tuliasemasta. Se oli tarkoitettu sekä miehistösuojaksi (16 miestä) että tuliasemaksi panssarintorjuntatykkeineen ja konekivääreineen.

Sekä sotilaallisen maanpuolustuksen nykypäivää että historiaa valottanut kaksipäiväinen matkamme oli poikkeuksellisen mielenkiintoinen ja antoisa. Kiitokset tästä kuuluvat ennen kaikkea ohjelman laatineelle ja isäntänämme toimineelle ylil. Mikael Isbergille. Kokemuksemme ja saamamme vastaanotto eivät olisi voineet olla täysipainoisempia.

Ilkka Virtanen

Österbottens Försvarsgille – Pohjanmaan Maanpuolustuskilta

Pala Harparskogin järeää, parhaimmillaan miehenkoruista tankkiestettä.

Massiivinen Irma-bunkkeri panssarintorjuntatykki- ja konekivääriaukkoineen. Edessä neuvostoarmeijan 300 mm rautatietykin ammus, jonka räjähdyskyn bunkkeri oli rakennettu kestäämään.

Upseerikerhon upeaa tiiliarkkitehtuuria vuodelta 1912.

AMBLE Baltic – Merijalkaväkimestut Saksassa

Toisin kun monet muut Pohjois-Euroopan maat, Saksassa on vasta viime vuosien aikana oivallettu, kuinka tärkeä merijalkaväki on. Vuonna 2014, Ukrainan sodan syttymisen jälkeen, luotiin Saksan Merivoimiin itsenäinen Seebataillon (Meripataljoona), johon koottiin kaikki rannikkojoukot. Toiminnan kehitystarpeet ovat kuitenkin valtavat, joten pataljoonan kiltä, Freundeskreis Seebataillon, päätti organisoida merijalkaväkimestut Pohjois-Saksan Wilhelmshaveniin. Kyseinen AMBLE Baltic, Amphibious Live Exhibition, järjestettiin elokuun loppupuolella.

Idea oli yksinkertainen: tilaisuus on avoin ainoastaan kutsuvieraille, joihin kuuluu Seebataillonin henkilöstön edustajat, eräiden muiden maiden merijalkaväkijoukkojen edustajat, sekä alan varusteita ja kalustoa valmistava teollisuus. Näin saadaan varmistettua, että tapahtuman ainutlaatuinen luonne säilyy.

Suomi oli hyvin edustettuna. Marine Alutech oli tuonut messuille Uudenmaan prikaatin Jehu-luokan maihinnousuvene. Yksi suurimmista ongelmista Seebataillonin varustepuolella on alusten puute. Tällä hetkellä yksi 60-luvulla rakennettu kuljetuslautta sekä avoimet RIB-veneet muodostavat yksikön koko venekunnan. Uudenaikainen ja nopea maihinnousu-alus on ollut toivomuslistalla jo pitkään, ja Jehu on yksi kärkipään ehdokkaista. Alus oli AMBLE:n ehdoton yleisösuosikki, ja se teki myös pari näyttävää yleisöajoa. Telakan toimitusjohtaja Niko Haro totesi että kyseessä on suuri satsaus yritykselle, mutta kovassa kansainvälisessä kilpailussa on tultava potentiaalisten asiakkaiden kotikentälle esittelemään tuotteitaan.

Messun tapahtumapaikka oli Neue Jade Werftssa, keskellä Wilhelmshavenin laivastotukikohtaa.

Niin teki myös Millog. Puolustusvoimien strateginen kumppani on omalla rahoituksella kehittänyt uuden voimansiirron Bv 206 tela-ajoneuvoille. Bv 206 MLE on suhteellisen halpa päivitys, jossa vaihdetaan moottori, vaihteisto, hydrauliikka ja sähköjärjestelmä. Uusi nelisylinterinen Mercedes-Benz OM651 merkitsee huomattavasti alhaisempaa polttoainekulutusta ja pienempiä huoltokustannuksia. Bv 206 MLE prototyyppi on jo ollut Jääkäriprikaatin käytössä puolentoista vuoden ajan. Vaikka Suomessa tela-ajoneuvoja käytetään lumisella kelillä ja vaikeakulkuisessa maastossa, Euroopassa suurimmat käyttäjät ovat usein merijalkaväkiyksiköjä, joten AMBLE Baltic on tärkeä esityspaikka päivitykselle.

Toinen mielenkiintoinen ajoneuvo on KMW:n APVT (Amphibious Protected Vehicle Tracked), amfibio kuljetuspanssarivaunu. Tähän mahtuu kahdeksan sotilaan ryhmä kahden hengen miehistön lisäksi, sillä on asejärjestelmä katolla, ja vaikka suojataso on suhteellisen hyvä, se kelluu.

Tämä on mahdollista, koska ajoneuvon sivupaneelin taakse on sijoitettu isoja ilmasäiliöitä, jotka tekevät ajoneuvosta valttavan koken, mutta sisätilat ovat suhteelliset ahta. Vedessä ajoneuvo ajaa perä edellä, ja tästä syystä perä on veneen keulan muotoinen, kun taas vaunun keula on enemmän kuljetuspanssarivaunun näköinen. Ajoneuvo on KMW:n oma konsepti, ja markkinarakoa etsitään Etelä-Amerikasta, Afrikasta, ja Aasiasta, jossa tieverkosto monin paikoin on heikko, ja usein syntyy tarve päästä jokien yli paikoissa, joissa ei ole siltoja. APVT teki ensimmäiset julkiset ajot AMBLE:ssä, ja äänitase ajoneuvon sisällä oli suorastaan tyrmäävä.

Seebataillon on sen verran erikoisessa tilanteessa, että erikoisosaaminen kuten rai-vaussukeltaminen ja alustarkastukset (Visit-board-search-seize, VBSS) ovat hyvällä tasolla, kun taas rannikkojääkäritoiminta on vasta alussa. "Jos valmis rannikkopataljoona on 100 metrin juoksun maali, olemme päässeet ehkä 10 metriä lähdestä", yksikön kehitysryhmän johtaja komentajakapteeni Michael

Gatz kuvaa tilannetta. Pataljoonaan kuuluu raivaajasukeltajakomppania, kaksi alustarkastuskomppania, rannikkojääkärikomppania, sekä tiedustelukomppania. Näiden lisäksi on huoltoyksiköitä sekä koulutus- ja kehityskeskus. Vaikka paperilla yksikössä näyttäisi olevan hyvin pieni jalkaväkikokoonpano, käytännössä tilanne on parempi, koska myös alustarkastus-

komppaniat voivat toimia rannikkojääkäreinä. "Monissa maissa alustarkastajat nähdään erikoismiehinä. Näkemyksemme on, että he ovat rannikkojääkäreitä, jotka ovat saaneet myös täydentävää koulutusta alustarkastustoimintaan liittyen," Gatz jatkaa. Käytännössä tämä antaisi Saksalle mahdollisuuden rakentaa taisteluosasto, johon kuuluisi kolme ran-

nikkojääkärikomppaniaa, tiedustelupartiot (sekä teknisillä välineillä varustettuina että partiomiehinä), tukitoiminnot ja osaston johtokeskus. Mutta vielä on pitkä matka ennen kuin tämä voitaisiin käytännössä toteuttaa. Tällä hetkellä Seebataillon toimii usein osana Alankomaiden Korps Mariniersia ja harjoittelee tiiviisti yhdessä muiden maiden merijalkaväkijoukkojen kanssa. Myös Suomen rannikkojääkärit ovat tavanneet Seebataillonin joukkoja esimerkiksi BALTOPS-harjoituksissa. Tämä on Seebataillonin näkökulmasta erittäin tärkeä tiedonsiirto- ja koulutusmenetelmä. AMBLE Baltic on toinen tapa varmistaa, että kehittyvä organisaatio pysyy ajan tasalla. Vaikka tämä ensimmäinen tapahtuma oli suhteellisen pieni ja tietyllä tavalla alkeellinen, konseptin hyvät puolet tulivat myös selvästi esille. Huhujen mukaan ensi vuoden tapahtuma on jo suunnitellussa, ja tulee olemaan laajempi ja kehittyneempi.

Robin Häggblom

Uudenmaan Prikaatin alipuseerit esittelivät Jehua ennen ensimmäistä yleisöajoa

APVT esiteltiin jo viime vuonna Eurosattotyssä, mutta tämä oli ensimmäinen kerta, kun yleisö sai nähdä sen liikkella.

Bv 206 MLE prototyyppi oli tuotu Wilhelmshaveniin.

Långsiktigt träningsmål för De 4Daagse 2020

Alla har vi olika sätt att utmana oss själva på här i livet! De som gillar vintersport utmanar sig bl.a. i Vasaloppet, de som gillar mixade sporter utmanar sig bl.a. i Triathlon osv. Vi som är aktiva reservister drivs oftast i första hand av en stark försvarsvilja som kan uttrycka sig på många olika sätt. Men en gemensam nämnare för alla aktiva reservister är en god grundkondition, denna grundkondition testas även minst en gång om året föra att man ska kunna vara med som aktiv reservist. För aktiva reservister finns också en intressant utmaning i den årliga återkommande De 4Daagse "The walk of the world" marschen i Nijmegen, Holland. Detta är från början en militärmarsch som har sina rötter ända från 1909. Nu i sommar 2019 gicks den 103:e De 4Daagse marschen och numera så kan även civila delta i marschen. I arme klassen går man i uniform 4x40 km med minst 10 kg packning i ryggsäcken vilket betyder att man startar med

ca. 15 - 17 kg i ryggsäcken. Är man över 50 år har man inget minimi vikt krav i ryggsäcken utan startar med ca. 5 - 7 kg i form av vatska och mat för 40 km.

Sedan några år tillbaka så har vi haft ett antal aktiva reservister med från Österbotten i Holland och dessa har övertygat sina vapenbröder här hemma i Ös-

terbotten att detta är något som måste genomlidas, att marschera ca 43 km, fyra dagar i sträck i ca. 30 graders värme med svällande fötter.

I somras deltog fem reservister från axeln Jakobstad - Vasa i De 4Daagse och till nästa marsch 2020 ser det ut att kunna bli mellan 5 - 10 deltagare med från samma region. Underteck-

nad har också anmält intresse att delta med MPK 2020 och vi har redan börjat öva att marschera på asfalt i Jakobstadsnejden. Två marscher på ca. 28 km har redan arrangerats i Jakobstad - Larsmo och en tredje på 40 km startar i oktober i Pedersöre. Dessa övningar/kurser sker även i MPK:s regi som utbildningar för att de som ämnar delta i De

4daagse 2020 ska kunna gå in skor och testa ryggsäckar vattenblåsor osv. På vårvinter 2020 börjar träningen på allvar, vi kommer även att delta i marscher på övriga platser i landet för att ha minst 300 - 500 km i benen innan Juli 2020.

När man frågar av de som tidigare deltagit i marschen som reservister i försvarets uniform får man följande kommentarer: - ett ypperligt sätt att

utmana sig själv på - stämningen och gemenskapen i gruppen - fysisk prestation som är beroendeframkallande - mycket nya kontakter med likasinnade från hela världen - unikt arrangemang som inte kan jämföras men något annat

Jörgen Härmälä,
aktiv reservist och utbildare i MPK från Pedersöre i Österbotten

Ruska 19 -harjoituksessa mukana yli 50 lentokonetta ja 4 500 sotilasta

Puolustusvoimien tiedote 18.9.2019

Ilmavoimat järjestää Ruska 19 -ilmaoperaatioharjoituksen 1.-10. lokakuuta. Puolustushaaran vuoden pääsotaharjoitukseen osallistuu yli 50 ilma-alusta ja noin 4 500 henkilöä ympäri Suomea. Myös Ruotsin ilmavoimat on mukana harjoituksessa.

Ruska 19 on ilmavoimien suurin harjoitus vuonna 2019. Vuosittain järjestettävien Ruska-harjoitusten tavoitteena on kehittää ilmavoimien valmiutta sekä kouluttaa puolustusvoimien kantahenkilökuntaa, varusmiehiä ja reserviläisiä toimimaan Suomen ilmapuolustuksen poikkeusolojen tehtävissä. Harjoituksen johtaa ilmavoimien operaatiopäällikkö eversti **Juha-Pekka Keränen**.

Ruska 19 -harjoitukseen osallistuu yhteensä 4 500 henkilöä, joista noin 2 000

on reserviläisiä. Kaikki ilmavoimien joukko-osastot ovat mukana kokonaisuudessa. Maavoimista harjoitukseen osallistuu joukkoja Panssariprikaatista ja Utin jääkäriyrykmentistä. Ruskan lentotoimintaan osallistuu ilmavoimista 26-28 F/A-18 Hornet -monitoimihävittäjä, 14 Hawk-suihkuharjoituskoneita, kuljetus- ja yhteyskonekalustoa sekä yksi maavoimien NH90-helikopteri.

Ruska 19 on osa Suomen ja Ruotsin puolustusyhteistyötä. Ruotsin ilmavoimista on mukana kahdeksan JAS 39 Gripen C/D -monitoimihävittäjää sekä valvonta- ja taistelunjohtokone Argus. Ruotsin ilmavoimat osallistuu harjoitukseen sekä ilmapuolustustehtäviä harjoittelevan osapuolen, että harjoitusvastustajaa kuvaavan osapuolen joukoissa. Suomen ja Ruotsin ilmavoimat ovat osallistuneet toistensa kansallisen puo-

lustuksen tehtäviin keskitettyihin ilmaoperaatioharjoituksiin vuodesta 2016 alkaen. Suomen ilmavoimien Hornetit olivat mukana Ruotsin ilmavoimien Flygvapenövning 19 -ilmaoperaatioharjoituksessa maaliskuussa 2019.

Ruska 19 -harjoituksen lentotoiminta toteutetaan pääosin Tampereen, Kuopion, Rovaniemen ja Jyväskylän lentoasemien yhteydessä sijaitsevista ilmavoimien tukikohdista. Ilmavoimien taistelutavan edellyttämän hajautetun ryhmityksen mukaisesti harjoituksessa perustetaan tilapäiset tukikohdat myös Hallin, Joensuu, Kajaanin, Oulun, Poriin ja Vaasan lentoasemille. Harjoitukseen osallistuvat ruotsalaiset lentokoneet tukeutuvat pääasiassa Kuopioon sekä Luulajan tukikohtaan Ruotsissa. Lentotoiminta suuntautuu Rovaniemelle, Kuusamoon, Kajaaniin, Kuopioon, Jy-

väskylään, Tampereelle, Vaasaan ja Ruotsin Luulajaan rajautuvalle alueelle. Lisäksi tukikohtien lähi-alueilla liikkuu jalkaisin ja ajoneuvoilla joukkoja, joiden koulutukseen sisältyy taisteluharjoituksia. Ruska 19 -harjoitukseen osallistuvat ilmatorjuntayksiköt toimivat Lohtajan harjoitusalueella sekä Kuopion tukikohdassa.

Ruska 19 -harjoitukseen liittyy lentoja matalilla lentokorkeuksilla sekä ylääänilentoja, jotka voivat kuulua maassa ylääänipamauksina. Lentotoiminnasta aiheutuva melu voi aiheuttaa häiriötä, jota pyritään ehkäisemään välttämällä asutuskeskusten yllä lentämistä sekä noudattamalla melua vähentäviä lentomenetelmiä aina, kun se on mahdollista. Harjoituksessa käytetään lentokoneiden omasuojajärjestelmiin kuuluvia soihtuja ja silppua. Soihtut voivat näkyä taivaalla kirk-

kaina valoilmioina ja silppu voi aiheuttaa väriä säätutkahavaintoja. Harjoituksen lentotoiminta alkaa 1.10. kello 12 ja päättyy 8.10. kello 18 mennessä. Toiminnan määrä kasvaa asteittain harjoituksen

edetessä. Lentotoiminnan aktiivisin vaihe on 4.-8. lokakuuta, jolloin lennot ajoittuvat päivittäin aikavälille kello 8-22.

Äänisen rannalla jälleen

Kalajoen Reserviupseeri-kerhon ja Reserviläisten sota- ja kulttuurihistoriallinen kesäretki suuntautui viime kesänä taas kohti Äänistä ja Petroskoita. Mukana matkalla oli kuusitoista aiheistamme kiinnostunutta matkailijaa.

Maanantain ohjelma alkoi Ylämyllyltä, jossa kokoonnuimme lounaalle ja käskynjakoon. Iltapäivän opaanamme toimi edellisen kesän tapaan sotakamreeri Rauno Suhonen. Tutustumiskohteina olivat Ilo-mantsin taistelut talvi- ja jatkosodassa. Vierailimme mm. Ilajanjoella ja Koverossa. Illalla majoittuminen tapahtui Sortavalan ja illanviettoa kaupungissa.

Matkamme pääkohde oli tällä kertaa Petroskoi, jossa yövyimme kaksi yötä. Taisteluihin tutustumista toki oli menen ja tullen. Kulttuuria oli tällä matkalle hieman aikaisempaa enemmän. Mukava tutustumiskohde oli Karjalan Sanomien toimitukseen tutustuminen, jossa meidän

Kuva kertoo enemmän kuin 1000 sanaa.

otti vastaan nykyinen päätoimittaja Mikko Nesvitski. Lehden historiakatsauksen piti toimittaja Margareta Pehkonen. Karjalan Sanomat on lähes satavuotisen historiansa aikana kokenut monet muutokset. Nimikin lehdeillä on ollut mm. Punainen Karjala, Sovetskoi Karelija, Totuus (Pravda), Leniniläinen Totuus, Neuvosto-Karjala. Ensi vuonna lehti siis täyttää sata vuotta. Parhaimmillaan lehden levikki on ollut 15 000 viime sotien jälkeen.

Äänisen ranta on käymisen arvoinen. Rantakadun varrelta löytyy mm. kaupunkilaisille tarkoitettu ulkoliikuntasali, jossa on viitisenkymmentä eri laitetta kaikkien vapaasti käytettävissä, samalla Äänisen aaltoja katsellen.

Torstaina kotimatalla poikkesimme Kinnermäen kylään ja naapurikylässä sijaitsevaan Karjalan kielin kotiin. Oulussa toimii Kinnermäen Ystävät ry, jonka toimintaa ovat olleet

aloittamassa pitkään Oulussa asuneet Olga ja Roman Gokkoev. Kylän majoitus- ja matkailutoimintaa pyörittää Olgan sisko Nadja.

Kesällä 2000 teimme ensimmäisen matkan itärajan tuntumaan Joensuun ja Ilo-mantsin alueelle. Nyt tuli täyteen 20 kesää ja 17 retkeä. On aika kiittää vuosien varrella mukana olleita, Ti-lausliikenne Kaitsua ja yhdistystemme ulkopuolisia matkalaisia. Muistoja on jäänyt paljon.

Esko Valikainen, Kalajoen reserviupseeri-kerho

Tuliaisheet lehtivierailulta.

Sortavalan kolmiopuiston kesäperhonen.

Kauniin Laatokan rannalta kesäterveiset keskipohjalaisille maanpuolustajille. Paljon muistoja vuosilta 2000-2019!

Valikainen E.J. ltn. res.

Saimme Rauno Suhosen rautaisannoksen sotahistoriaa Ilajanjoella Ilo-mantsissa.

Lemetin taisteluiden uusin muistomerkki.

Hatjalahden Jääkärikoti (1931-1939)

Vähäisestä ”Härmän kympestä” omaan turvakotiin

”Jääkäriliitto huolehtii omistaan, kuin lintuemo

pojistaan.” Kiitollinen jääkäri, joka sai liitolta

vapaapaikan keuhkotautiparantolaan (Kemppe).

Mielikuvamme jääkäreistä

Kuvanveistäjä, jääkärikapteeni Lauri Leppäsen Jääkäripatsas (1958) Vaasan Hovioikeudenpuistossa Vaskiluodon sillanpäässä kuvaa voimakasta, tehtävänsä oikeutuksesta tietoisista sotilasta. Samalla se viestii jälkipolville menestyneistä sankareista, jotka uskoivat Suomen vapautteen. - Läheiseen graniittilohkareeseen on kiinnitetty ylihärmäläisen kalterijääkäri Artturi Leinosen pronssinen korkokuva.

Kaikki eivät olleet menestyjiksi syntyneet

Rivijääkärit, jotka olivat lähteneet ahtaista oloista Saksaan, siellä sairastuneet tai taistelussa invalidisoituneet, tahi ne, jotka sodan julmista kokemuksista olivat menettäneet otteensa elämään, tekivät hekin osansa yhteisen asian puolesta - voimiensa mukaan. He ja heidän perheensä eivät saaneet vapaussodan jälkeen valtiolta ahdingkoonsa sitä huolenpitoa, mikä oli heille luvattu paluuparaatissa Vaasan torilla.

1930-luvulla työttömyydestä ja sairauksista ym. johtuvat jääkärien itsemurhaluvut nousivat korkealle. Päätoimittaja Paavo Talvela kirjoitti Parolessa elokuussa v. 1931: ”Oman käden kautta tämän vuoden kuluessa on eronnut moni jääkäri tästä elämästä. Kuulkaahan hyvät aseveljet, kyllä Suomen kansa tietää, etteivät jääkärit pelkää kuolemaa. Häpeäksi on kuitenkin meille, että niin moni pelkää elämää.”

Apua tarvitsevia jääkäriperheitä oli ainakin yli 400. Jääkäreiden yleisimmät sairaudet olivat keuhkotauti ja reumatismi, peräisin Misse-joen soilta ja Aa-joen pakkasista. Jääkäriväepelin vaimo kirjoitti: ”Jos jääkäri joutuu huonoon yhteiskunnalliseen asemaan, menköön vai vaistaloon kommunistien pilkattavaksi, sellainen on jääkärien kohtalo.” – Elosa olevien jääkärien määrä väheni nopeasti.

”Härmän kymppi”, hieno ele ,mutta vähäinen apu

Vuonna 1919 Etelä-Pohjanmaan suojeluskuntapiirin edustajien kokouksessa Kauhavalla käsiteltiin

Hatjalahden Jääkärikodin päärakennus. Kuolemajärven kuntahistorian mukaan tulevan Jääkärikodin, ent.Vilonan hovin, osti v. 1906 pietarilainen Eugen Jermaloff. Hän rakennutti huvilan kokonaan uudelleen ja osti lisäksi naapurissa olevan Leonosofin hovin. Jermaloffien huvila siirtyi eri omistajille, ensin puutarhuri Mangströmille ja viimeksi kansanedustaja, puolustusministeri Albin Mannerille. Häneltä vapaaherratar Ruth Munck osti kiinteistön ja lahjoitti sen edelleen Jääkärikodiksi

aloite korvauksen suorittamiseksi jääkäreille siltä ajalta, jonka he olivat olleet Saksassa. Olihan luvattu, ettei kansa unohda heidän työtään. Piiriesikunnassa valmistellun aloitteen esitti rakennusmestari Juho Kukkula Kurikasta. Aloite hyväksyttiin ja päätettiin esittää valtioneuvostolle määrärahan ottamista menoarvioon.

Leinonen, hankkeen vahva vetäjä, ja Kukkula sekä härmäläinen maanviljelijä Juho Ekola kävivät esittelemässä asian valtioneuvostolle. Sotaministeri, jääkäri Wilhelm Thesleff otti määrärahan menoarvioon. Esityksen tekijöiden taustan mukaan avustusta kutsuttiin Härmän kymppiä.

Syksyllä hallitus vaihtui. Uusi pääministeri Lauri Ingman pelkäsi avun voivan vaarantaa suhteet länssivaltoihin. Sotaministeri, eversti Rudolf Waldén vastusti apua, koska jääkärit olivat nuoria miehiä, jotka olivat saaneet kylliksi etuja ylennysten muodossa. Ministerit poistivat määrärahan esityksestä.

Edustaja Santeri Alkio ilmoitti maalaisliiton kieltäytyvän käsittelemästä budjettiesitystä, jos siinä ei ole avustusta jääkäreille. Uhkaus tehoi. Hallitus palautti määrärahan menoarvioon. Avustus oli keskimäärin 5 000 markkaa sellaista jääkäriä kohden, joka oli palvellut pataljoonassa vähintään kuukauden. Raha voitiin antaa myös kuolleen jääkärin omaisille. Inflaatio kuitenkin söi lahjan arvon. Jääkärieläke myönnettiin vasta vuodesta 1937. Härmän kymppiä, kirjallisuudessa taskurahaksikin kut-

suttua, pidetään kuitenkin hienona eleenä jääkäreitä kohtaan

Liitto auttoi jäseniään mm. lainoin, avustuksin, työllistämällä ja kouluttamalla.

Jääkärikodista todellista turvaa

Vapaaherratar Ruth Munck (1886-1976) osti v.1931 Kuolemajärveltä Hatjalahden kylästä 390.000 markalla Hatjalan kartanon. Hän lahjoitti sen edelleen Jääkäriliiton alaiselle Jääkärikotisäätiölle kymmeneen jääkäri-invalidien ja muiden avun tarpeessa olleiden aseveljien lepo- ja vanhainkodiksi. Pääoven päälle kiinnitettiin Jääkäripataljoonan tunnuskuva. Turvapaikka sai nimekseen Hatjalahden Jääkärikoti. Liiton piirissä iloittiin: ”Meillä on nyt koti ja katto, jonka alle heikko-osaisimmat aseveljet pääsevät asumaan.” Liitossa vallitsi voimakkaana aseveljeä ei jätetä -henki.

Hatjalan pinta-ala oli 110 hehtaaria, siitä tehtyä maata puutarhoineen runsaat 30 hehtaaria. Päärakennuksessa oli 12 huonetta ja lisää tilaa muissa rakennuksissa. Kaupassa tuli mukana hevonen ja kahdeksan lehmää. Tilalla oli mm. kivinavetta, meijeri ja kasvihuone. Hyvin hoidettu laaja puisto ympäröi rakennuksia. 30-luvulla rakennettiin lisää asuintiloja.

Ensimmäiset asukkaansa koti sai, kun Jääkärirovien yhdistys vielä sisusti huoneita. Miehet osallistuivat tilan töihin vointinsa mukaan. Jääkärikotia johti aluksi jääkärikapteeni Martti Räisänen. Emännän tehtäviä hoitivat Aino Evesti ja Hilja Thus-

berg. Apuemäntänä toimi Hilja Härmäläinen. Koti oli seudulla isänmaallisten rientojen keskus.

Jääkärikodin kotipitäjästä

Hatjalan hovikartano sijaitsi Kuolemajärven (nyt Rjabovo) Hatjalahden kylässä (nyt Aleksandrovka) Länsi-Kannaksella Koiviston ja Terijoen välissä. Noin 6 000 asukkaan (v. 1939) pääelinkeinoina olivat maatalous, kalastus ja laivanrakennus. Venäläisten hovit ja Pietari antoivat rauhan aikana runsaasti työmahdollisuuksia. Elintarvikkeet huvila-asukkaille kävivät kaupaksi.

Heikosti varustettu Pääasema eli Mannerheim-linja kulki Jääkärikodin niemen kohdalla Hatjalahden järven länsirantaa jatkuen itään Summan kylään. JR 11 eli Ässä-rykmentti (4.D.) taisteli talvisodassa Hatjalahden loholla menestyksellisesti kolme kuukautta. Rykmentin miehistä suurin osa oli helsinkiläisiä. Viereisen Summan suun-

nan puolustuksen murruttua rykmentti sai 16.2.1940 perääntymiskäskyn kohti Viipuria. Hatjalahtelaiset oli evakoitu jo 2.12.1939. Valokuvassa 18.2.1940 Jääkärikoti on jo palanut.

Käytettyjä lähteitä

Hatjalahdelta Viipurinlahdelle. JR 11:n historia. Hki 1940

Hatjala kotikylä kauneinta Karjalaa.Toim. Marjatta Lohikoski. Jyväskylä 2005

Kemppe Jarkko: Isänmaan puolesta. Jääkäriliikkeen ja jääkärien historia. Hämeenlinna 2011

Kojo Oiva ym: Kuolemajärvi. Historia, muistelmia, kuvauksia. Vammala 1957

Leinonen Artturi: Kohtalo miestä kuljettaa. Muistelmia II, 2.painos Porvoo 1960

Nieminen Pekka: Päämaja Seinäjoella 1918. Mustasaari 2013

Pirhonen Seppo: Aika ennen meitä Kuolemajärvelä. Urjala 2007. Venäjäksi kääntänyt Ludmila

Volosatova. Opaskirja uu-

sille asukkaille.

Syrjö Veli-Matti: Jääkärikohtaloitten kirjoja. Sotahistoriallinen aikakauskirja 7/1988, Helsinki

Vaasan Jääkäripatsaan pienoisteos (1958), Vaasan hovioikeus. Jääkäri seisoo lepoasennossa, kivääri jalalla. Kypärä vanhemmanmallinen saksalainen. Vyössä patruunalaukut, varsikranaatti, lapio, leipälaukku ja kenttäpullo. Pakki. Sotilasreppu kovaseinäinen tornisteri. Yllä mantteli ja kumisaappaat. Patsaassa teksti: JÄÄKÄRI 27, 1915 – 1918, JÄGARE. Pienoisveistosta on myyty varojen saamiseksi Hovioikeudenpuiston muistomerkkiin. Hovioikeudenneuvos, myöh. presidentti Paavo Alkio (1902-1983) keräsi henkilökunnalta varat veistoksen ostamiseen. Hän sijoitti patsaan plenumsaliin arvokkaalle paikalle.

Erkki Rintala, oikeusneuvos, Vaasa

Jumalanpalvelus Hatjalahdenjärven rannalla, Jääkärikodin pihamaalla. Kuvassa Ässärykmentin 6. komppania YH:n aikana. Kuva kirjasta Hatjalahdelta Viipurinlahdelle, s. 58.

Kesäjuhla kiinnosti

Sotainvalidien Veljesliiton Keski-Pohjanmaan piirin ja Kitinkannuksen yhteistä kesäjuhla vietettiin elokuuisena perjantaina 16.8. Kannuksessa. Paikalle oli saapunut sotainvalideja ja heidän läheisiään useilta paikkakunnilta. Vaikka piirin alueella on oma paikallinen osasto enää vain muutamalla paikkakunnalla, piiri toimii ja pyrkii tekemään parhaansa sotainvalidien hyväksi. Piirin yhteinen kesäjuhla elokuussa oli tästä taas yksi osoitus.

Virkistyspäivän avasi piirin puheenjohtaja everstiluutnantti evp Esko Hirvinie-mi, joka arveli piirin nimen ehkä tulevaisuudessa vaihtuvan sotainvalidien perinneyhdistykseksi, mutta tavoite on sama entinen eli pidetään huolta loppuun asti.

-Teidän veteraanisukupolven työ ja uhrautuminen isänmaan hyväksi on kestänyt vuosikymmeniä ja luonut pohjan meidän nykyiselle hyvinvoinnille, sanoi piirin puheenjohtaja Esko Hirvinie-mi. -Teidän aikaansaannoksenne tunnetaan hyvin kautta maailman. Kesäjuhlaan sotainvalidin

Keskipojalaisten oman sotainvalidipiirin kesäjuhla pidettiin Kannuksessa.

tervehdystä tuomaan oli saatu maanviljelysneuvos Heimo Linna Perhosta. Hän valotti omia kokemuksiaan ja näkemyksiään. Hän toivoi, että Suomi voisi ja haluaisi pysyä itsenäisenä. Heimo Linna oli aikoinaan kansanedustajana ja hän oli myös ministerinä. Hän seuraa korkeasta iästään

huolimatta aktiivisesti mitä maassamme tapahtuu ja ottaa asioihin kantaa. Heimo Linna on syntynyt joulukuussa 1925. Hartaushetken piti Kai Juvila Kannuksen seurakunnasta. Sotainvalidin ja lotan tervehdyksen kesäjuhlaan toi Elsa Mäkelä.

Juhlassa luovutettiin ansio-merkkejä ja mitaleja. Huomion kohteeksi joutuivat Anja Hakkila, Tapio Pihlajamaa, Rauno Käsäkoski, Markku Kallinen ja Veikko Junttila.

Perinneyhdistyksen puheenjohtaja Seppo Kaupila käytti kesäjuhlan päätöspuheenvuoron. Hän

painotti, että perinnetyötä tarvitaan. Aika näyttää millaiseksi se tulevaisuudessa muodostuu käytännössä. Kesäjuhlassa, joka oli samalla piirin virkistyspäivä, esiintyi Nivalan Mieslaulajien kvintetti säestäjänään hanuristi Reijo Vuollet.

Yhteislauluna esitettiin Vetteraanin iltahuuto. Kesäjuhla kiinnosti ja osanottajat pitivät tämänkaltaista kesäkokoukseen edelleen tarpeellisenä.

Ilmari Luhtasela

Entinen ministeri ja kansanedustaja Heimo Linna oli puhumassa Sotainvalidien Veljesliiton Keski-Pohjanmaan piirin kesäjuhlassa.

Valtakunnalliset laivastokiltapäivät Vaasassa 9.-10.8.2019

Laivastokiltojen yhteiset kiltapäivät järjestettiin Vaasassa elokuussa. Näitä yhteisiä kiltapäiviä on pidetty vuorojärjestyksessä kaikkien kolmen aluekilan järjestäminä vuodesta 2003 lähtien. Ensimmäiset päivät pidettiin Turussa elokuussa 2005. Muina järjestäjinä ovat olleet Kymen ja Helsingin Laivastokillat. Pohjanlahdella yhteisten päivien järjestäminen alkoi vuonna 2006, kun Vaasaan kokoontui 41 osanottajan neljästä aluekillasta. Seuraavan kerran päivät järjestettiin Maksamaan saaristossa vuonna 2011, jolloin mukana oli 14 kiltalaista. Seuraavana oli vuorossa Kristiinankaupunki, jolloin mukana oli 21 laivastokiltalaista. Mukana oli laivastokiltojen jäseniä Pohjanmaalta, Turusta ja Kymen killasta. Silloinen Helsingin

Laivastokilta oli jo aiemmin eronnut keskusjärjestöstä Laivaston Killasta.

Kuluvana kesänä järjestettyihin kiltapäiviin osallistui kaikkiaan 20 laivastokiltalaista sekä alueellisesta Pohjanlahden Merivartiokillasta ja Vaasan Meripuolustustaidon Kehittämisyhdistyksestä lisäksi kuusi jäsentä. Järjestävä kiltta oli päättänyt kokeilla miten onnistuisi yhteistyö muiden alueellisten ja paikallisten merellisten toimijoiden kanssa. Mahdollisuuksia jatkoontoon on, ja yhteisenä nimittäjänä tulevaisuudessa lieene sotilasmerenkulun koulutustoiminta. Kun vapaaehtoisissa maanpuolustustyössä väki vähenee eikä ainakaan nuorene, kiltojen ja yhdistysten yhteistoiminta saat- ta olla eräs ratkaisu toi-

minnan jatkumiselle.

Kiltapäivät aloitettiin Vaasan sotilaskodissa perjantaina puolelta päivin. Puolustusvoimien tervehdyksen toi Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Mauri Etelämäki ja paikallisen tervehdyksen VaaRPsto:n viimeinen komentaja, kommodori (evp) Hannu Luukkonen. Pääpuhujana oli edellisen kauden merivoimien komentaja, vara-amiraali (evp) Veijo Taipalus. Hänen esityksensä Suomen meripuolustuksen tilasta nyt ja tulevaisuudesta oli tyhjentyvä ja vahvasti turvalliseen tulevaisuuteen luottava. Merivoimien rooli on ratkaisevan tärkeä, niin rauhan kuin erityisesti mahdollisten kriisien aikana, jo siitäkkin syystä, että noin 80% maan ulkomaankaupasta kulkee

Kokousyleisöä Vaasan sotilaskodissa.

meritse. Aloituspäivä jatkui myöhemmin yhteisellä veljesillallisella rantaravintolassa, jossa mukana oli myös Vaasan kaupungin edustaja, hallintojohtaja Anna-Maija Iitola.

Seuraava päivä aloitettiin

tutustumiskäynnillä Pohjanmaan Maanpuolustuskillan ylläpitämään Sotaveteraanimuseoon Vaasan keskustassa. Esittelijänä toimi Maanpuolustuskillan pitkäaikainen puheenjohtaja, Vaasan Yliopiston

emeritusprofessori Ilkka Virtanen. Jälleen kerran ulkopuoliset pääsivät hämmästelemään museon laajuutta ja sitä intoa, millä museosta huolehditaan. Esittelijä saikin ansaitut kiitokset tavastaan valaista museon historiaa ja sen esi-

Museokäynnin jälkeen kokousväki siirtyi MPK:n meripuolustuspiiriin Pohjanmaan koulutuspaikan Sommarö -nimiseen koulutusalueeseen, linnakeveneeseen, jolla tehtiin kiertokävelu Vaasan saaristossa. Päivät päättyivät saaristoravintola Jannen Saluunassa nautittuun lounaaseen.

Teuvo Roden

Pohjanlahden Laivastokillan puheenjohtaja

Kokouksen alustajia: (vasemmalta) aluetoimiston päällikkö, evl Mauri Etelämäki, Vaasan Rannikkopatteriston viimeinen komentaja, kommodori (evp) Hannu Luukkonen, killan puheenjohtaja Teuvo Roden sekä seisomassa vara-amiraali (evp) Veijo Taipalus.

Kiltapäivien osallistujajoukko saaristoristeilyltä palanneena.

KOKOUKSIDA

**Keski-Pohjanmaan
Reserviläispiiri ry:n,
Reserviupseeripiiri ry:n ja
Maanpuolustajien Piiri ry:n sääntömääräinen**

SYYSKOKOUS

ti 8.10. 2019 klo 18.00 aupungintalo,
Kirkkokatu 2

Ohjelma:

17.30 Piirihallitus ja neuvottelukunta
Esitelmä: kenttälääkintä ja kaatuneiden huolto,
evl. (evp) Esko Hirviniemi
18.00 vanhat piirit
19.00 K-P:n Maanpuolustajien piiri ry

Tervetuloa! Hallitukset

Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset ry:n syysskokous

Perjantaina 22.11.2019 klo 19:00

Paikkana Kumisevan Kajan osuuskunnan kokoustilat,
ent. Kumisevan koulu.
Osoite: Katajaperäntie 2. 85800 HAAPAJÄRVI
Haapajärven keskustasta 7 km Kumisevantietä (7622).

Johtokunta klo 18:30.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Puheenjohtaja

Kalajokilaakson Reserviupseerikerho ry:n ja Ylivieskan Reserviläiset ry:n sääntömääräinen

SYYSKOKOUS

ke 30.10.2019 klo 19.00 Centrialla,
Vierimaantie 7, Ylivieska

18.30 hallitukset
19.00 yleinen kokous

Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Hallitukset

Nivalan Reserviupseerikerho ry:n

SYYSKOKOUS

torstaina 28.11.2019 klo 18.00

Nivalan Teollisuuskylässä, 4. kerroksen saunakabinetissa,

Pajatie 5, Nivala.

Käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokousesitelmän pitää Nivalan Teollisuuskylä Oy:n edustaja.

Tervetuloa!

Nivalan Reserviupseerikerho ry:n hallitus

Kalajoen Reserviläiset ry:n

sääntömääräinen SYYSKOKOUS

2.11.2019 ammuntojen jälkeen.
Ammunnat alkavat kello 8:00 Särkkäinportin radalla.
Ammutaan kilpasarjat:
reserviläiskiväärillä, pistoolilla ja vapaakiväärillä polvelta.

Kokous pidetään noin kello 16:00 kirjasto

Terveisin
Jari Kerola
Kalajoen Reserviläiset ry:n puheenjohtaja

Ammuntoja

Sotilasaseammunnat Haapajärvellä 7.9.2019

Rk 10 ls

H

1. korp. Simo Majjala Pyhäjoen res. 93
2. korp. Kari Järvinen Revonlahden res. 91

H 50

1. korp. Arto Kunelius Haapaj.-Reisj. res. 88
2. yliltä Martti Kauranen Pyhäj. res. ups. 86
3. maj. Eino Mehtälä Nivalan res. ups. 80

Itselataava kenttäammunta

H

1. korp. Simo Majjala Pyhäjoen res. 149
2. korp. Kari Järvinen Revonlahden res. 135

H 50

1. yliltä Martti Kauranen Pyhäj. res ups 118
2. maj. Eino Mehtälä Nivalan res ups. 112
3. korp Arto Kunelius Haapaj.-Reisj. res. 108

Kivääri 300 m 10 ls

H

1. korp. Kari Järvinen Revonlahden res. 81
2. korp. Simo Majjala Pyhäjoen res. 38

H 50

1. maj. Eino Mehtälä Nivalan res. ups. 72
2. yliltä Martti Kauranen Pyhäj. res. ups. 55
3. korp. Arto Kunelius Haapaj.-Reisj. res. 42

Sotilaspistooli

H

1. korp. Kari Järvinen Revonlahden res. 95
2. korp. Simo Majjala Pyhäj. res. 90

H 50

1. yliltä Martti Kauranen Pyhäj. res. ups. 90
2. maj. Eino Mehtälä Nivalan res. ups. 76
3. korp. Arto Kunelius Haapaj.-Reisj. res. 76

PERINNEASEITTEN AMPUMAKILPAILUT

Heinäkuussa kilpailtiin Pyhäjärvellä Keski-Pohjanmaan perinneaseiden mestaruuksista. Kisassa ammuttiin sotilaskivääreillä, eli pystykorvilla ja käsiaseilla. Pystykorvasarjassa ammutaan vakiomallisilla 7.62x53R sotilaskivääreillä. Aseiden on oltava alkuperäisessä kunnossa (tukki, laukaisukoneisto ym.) eikä ammunassa saa käyttää ammuntaa auttavia vaatteita.

Käsiasesarjassa kilpaillaan joko pistooleilla tai revolvereilla. Aseen täytyy olla valmistettu vuonna 1945 tai aiemmin. Kaliperi rajoituksia ei ole. Suosittuja kilpailussa käytettäviä aseita ovat Nagant, Parabellum ja Lahti pistoolit.

KIVÄÄRI (5 laukausta makuu ja 5 laukausta pysty)

1. Osmo Ylisuvanto 75
2. Seppo Ruotoistenmäki 67
3. Martti Kauranen 67
4. Olavi Rönkä 65
5. Aaro Rauha 52
6. Ensio Tapaninaho 52
7. Matti Huttunen 43
8. Mauno Harju 39
9. Jarmo Halonen 36
10. Tapio Pekkarinen 32
11. Santeri Aarniolehto 18

PISTOOLI (10 laukausta 25m.)

1. Seppo Ruotoistenmäki 78
2. Osmo Ylisuvanto 74
3. Aaro Rauha 69
4. Martti Kauranen 59
5. Mauno Harju 52
6. Matti Huttunen 46
7. Olavi Rönkä 44
8. Ensio Tapaninaho 33
9. Tapio Pekkarinen 30
10. Santeri Aarniolehto 15
11. Jarmo Halonen 3

Reservin SM-ampumamesta- ruuskilpailut Hollolan Hälvälä 24. - 25.8.2019

Keskipohjalaissuoritukset kilpailuissa

25 m:n Pistooli, sarja H60		
20. alik. Rauli Häkkilä	K-Po	511
26. ylilt. Hannu Maunuksela	K-Po	464
25 m:n Pistooli pika-ammunta 3 x 20 ls, sarja H60		
21. alik. Rauli Häkkilä	K-Po	504
22. ylilt. Hannu Maunuksela	K-Po	476
25 m:n Isopistooli, sarja H50		
11. vääp. Mauno Harju	K-Po	476
25 m: Isopistooli, sarja H60		
13. alik. Rauli Häkkilä	K-Po	526
16. ylilt. Hannu Maunuksela	K-Po	489
25:n Isopistooli joukkuekilpailu, sarja H50		
8. Keski-Pohjanmaa		1491
(Mauno Harju, 476, Hannu Maunuksela 489, Rauli Häkkilä 526)		
50 m:n Kivääri 3 x 20 ls, sarja H		
8. jääkäri Jarno Uusivirta	K-Po	504
50 m:n Kivääri 3 x 20 ls, sarja H50		
4. alik. Yrjö Uusivirta	K-Po	532
50 m:n Kivääri 2 x 30 ls, sarja H80		
2. kapt. Alpo Hakala	K-Po	538

Kenttäammunta, sarja H		
4. jääkäri Jarno Uusivirta	K-Po	143
Kenttäammunta, sarja H50		
2. alik. Yrjö Uusivirta	K-Po	172
Kenttäammunta, sarja H60		
10. ylilt. Martti Kauranen	K-Po	123
Kenttäammunta, sarja H70		
3. maj. Eino Mehtälä	K-Po	109
Kenttäammunta, sarja H80		
2. kapt. Alpo Hakala	K-Po	95
Kenttäammunta joukkueet, sarja H50		
4. Keski-Pohjanmaa		390
(Yrjö Uusivirta 172, Martti Kauranen 123, Alpo Hakala 95)		
Itselataava kenttäammunta, sarja H		
10. jääkäri Jarno Uusivirta	K-Po	152
Itselataava kenttäammunta, sarja H50		
10. vääp. Mauno Harju	K-Po	153
11. alik. Yrjö Uusivirta	K-Po	149
Itselataava kenttäammunta, sarja H60		
1. ylilt. Martti Kauranen	K-Po	161
Itselataava kenttäammunta, sarja H70		
4. maj. Eino Mehtälä	K-Po	125
Itselataava kenttäammunta, joukkueet, sarja H50		
1. Keski-Pohjanmaa		463
(Mauno Harju 153, Yrjö Uusivirta 149, Martti Kauranen 161)		

Erilliskilpailuna suoritettiin Hollolassa 300 m:n kiväärikilpailu, johon Keski-Pohjanmaan ainoana edustajana osallistui kapt. Alpo Hakala, mutta sitäkin paremmalla menestyksellä, sillä 300 m:n makuuammunnassa Alpo sijoittui sarjassa H80 ensimmäiseksi, eli voitti kultaa tuloksella 277. 300 m:n 3 x 20 ls asentokilpailussa hän sai hopeaa tuloksella 523 ja hävisi kullan vain yhdellä pisteellä. Alpo kertoi ampuneensa ehkä polviasennossa kaksi laukausta kaverin tauluun ja tämä aiheutti tippumisen hopealle, joten Alpolla on pitkälläkin matkalla ase kohdillaan.

Eino Mehtälä

SRA SM 2019

Sovelletun reserviläisammunnan Suomenmestaruuskilpailut ratkaistiin tänä vuonna 20.-21.7. Syndalenin hiekalla aurinkoisessa Hangossa. Myös tänä vuonna mestarit saatiin järjestykseen tiukan ja tasaisen taistelun jälkeen. Tänä vuonna palkittiin ensimmäistä kertaa ResUL:n SM-italilla myös sarjat Naiset ja TST.

Kilpailussa ammuttiin 12 rastia, ja aikataulu piti, koska Syndalenin alueella rastit olivat lyhyen siirtymäajan päässä toisistaan.

Kilpailua varjosti lauantai-iltana tapahtunut tapaturma rastilla 12, minkä johdosta yksi kilpailija siirrettiin ambulanssikuljetuksella sairaanhoidon piiriin. Kilpailija on jo toipunut vammastaan.. Rasti 12 poistettiin kilpailusta tapahtuneen vuoksi.

SRA-toimikunta kiittää Vantaan Reserviläiset ry:tä, mikä kantoi päävastuun kilpailujen järjestämisestä. Kilpailu ei olisi onnistunut ilman Puolustusvoimien merkittävää tukea, sisältäen niin Syndalenin harjoitusalueen käytön kuin massiivisen materiaalituen Uudenmaan Prikaatilta. Iso kiitos heille.

Lähde: Reserviläisurheiluliitto

COMBINED results in SRA Suomen mestaruus 2019

1.	100.00	1038.3422	Jarkko Laukia	Open	366	Keski-Suomi RES
2.	98.55	1023.2791	Veli Rantanen	Open	4016	Pohjois-Savo RE
3.	97.71	1014.5338	Teemu Rintala	Open M	13747	Uusimaa RES
31.	78.88	819.0264	Heikki Ylikangas	Open	3376	Keski-Pohjanmaa RES
115.	61.36	637.1571	Mika Verronen	Open	8990	Keski-Pohjanmaa RU
125.	60.10	624.0364	Arto Hautala	Open	2562	Keski-Pohjanmaa RES
143	56.79	589.6816	Jaakko Isomaa	Open	6115	Keski-Pohjanmaa RES
146	56.30	584.6118	Hannu Numminen	Standard	4332	Keski-Pohjanmaa RES
158	53.29	553.3420	Hannu Mäkelä	Standard -	7128	Keski-Pohjanmaa RES
216	18.48	191.8391	Max Käär	Open -	4567	Helsinki RES

OPEN results in SRA Suomen mestaruus 2019

1.	100.00	1038.3422	Jarkko Laukia	Open -	366	Keski-Suomi RES
2.	98.55	1023.2791	Veli Rantanen	Open -	4016	Pohjois-Savo RES
3.	97.71	1014.5338	Teemu Rintala	Open MI	3747	Uusimaa RES
27.	78.88	819.0264	Heikki Ylikangas	Open -	3376	Keski-Pohjanmaa RES
98.	61.36	637.1571	Mika Verronen	Open -	8990	Keski-Pohjanmaa RU
06	60.10	624.0364	Arto Hautala	Open -	2562	Keski-Pohjanmaa RES
16	56.79	589.6816	Jaakko Isomaa	Open -	6115	Keski-Pohjanmaa RES
68	18.48	191.8391	Max Käär	Open -	4567	Helsinki RES

STANDARD results in SRA Suomen mestaruus

09	94.60	982.3118	Sami Hautamäki	Standard -	3044	Etelä-pohjanmaa RES
1	92.63	961.8267	Jaakko Viitala	Standard -	4358	Pirkanmaa RES
1	91.34	948.4112	Perttu Piironen	Standard -	3807	Etelä-Karjala RU
28	56.30	584.6118	Hannu Numminen	Standard -	4332	Keski-Pohjanmaa RES
31	53.29	553.3420	Hannu Mäkelä	Standard -	7128	Keski-Pohjanmaa RES
48	36.68	380.8272	Kari Tuominen	Standard 7.62	2899	ORUP

Kuva: Seppo Ruotoistenmäki

Pohjanmaan, Etelä-Pohjanmaan ja Keski-Pohjanmaan maakuntakomppaniat

Kuva: Jouko Liikanen

Pohjanmaan aluetoimiston valvontaan kuuluu kolme maakuntakomppaniaa. Maakuntakomppaniat on jaettu maakunnittain Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan ja Pohjanmaan maakuntakomppaniaan. Pohjanmaan maakuntakomppaniat ovat kaksikielisiä.

Joukkoihin hakeutuminen

Pohjanmaan aluetoimisto hakee maakuntakomppanioihin kotiseutunsa puolustamiseen sitoutuneita vapaaehtoisia reserviläisiä. Maakuntajoukkoihin voi hakeutua jatkuvasti, sillä paikkoja vapautuu esimerkiksi jäsenten muuttaessa.

Hakijan sotilas- ja siviilikoulutus pyritään ottamaan huomioon, kun hänet sijoitetaan tehtäväänsä. Reserviläiset koulutetaan maakuntakomppanian sijoituksen mukaiseen tehtävään.

Puolustusvoimat aloittaa valintaprosessin hakemuksen perusteella. Hakemuslomaketta

käytetään valintaprosessin jälkeen maakuntajoukkoon hyväksytyillä myös kirjallisen sitoumuksena. Sitoumuksen voimassaoloaika on kolme vuotta kerrallaan.

Edellytykset

Joukkoihin hakevalta odotetaan vapaaehtoisuutta, sitou-

tumista, paikallistuntemusta ja monialaista osaamista. Aikaisempi osallistuminen vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön katsotaan eduksi. Michistään kuuluvan reserviläisen suositellaan olevan alle 40-vuotias joukkoihin hakiessa. Päälystään kuuluvan suositusikä on alle 50 vuotta.

Maakuntakomppanian jäsenen fyysinen kunto testataan kuntotestillä. Testauksessa käytetään puolustusvoimien kuntotestausjärjestelmää. Riittävä kunto täytyy osoittaa vuosittain 12 minuutin juoksupätkällä. Karsiva raja on miehille 2300 metriä ja naisille 2000 metriä. Yli 45-vuotiaat saavat testissä ikähyvityksen puolustusvoimien kuntotaulukon mukaisesti.

Lähde: Puolustusvoimat, Varusmies-julkaisu

Reserviläinen, liity mukaan!

Yhteystiedot:

Maj Jani Kauhajarvi

0299 486 111

jani.kauhajarvi@mil.fi

Pirjo Haapala

0299486118

pirjo.haapala@mil.fi

Pohjanmaan Maanpuolustaja on Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n, Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry:n, Österbottens Försvarsgille - Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n, Vaasan Maanpuolustusnaiset ry:n sekä Keski-Pohjanmaan Meripuolustajat ry:n yhdistysten tiedotus- ja jäsenlehti.

Talousasiat: Rauno Hauta-aho P. 040 581 7412

rauno.hauta-aho@sok.fi. **Paino:** Botnia-Print Oy, Kokkola

**POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJA**

Päätoimittaja: Jouko Liikanen P. 044 558 2603

paatoimittaja@kpmaanpuolustajat.fi

www.kpmaanpuolustajat.fi

Aineistopäivät:

Talvisodan päättymisen 13.3.

Marskin syntymäpäivä..... 4.6.

Haminan rauha 1809 19.9.

Itsenäisyyspäivä..... 6.12.

OSOITTEENMUUTOKSET

RES: (09) 4056 2040

toimisto@reservilaisliitto.fi

RUL: (09) 4056 2054

toimisto@rul.fi

Autojoukkojen Kilta:

Ari Olli 050 375 4257

ari.am.oli@gmail.com

Vaasan Maanpuolustusnaiset:

Raija Koivisto 040 5186639

mpn.vaasa@gmail.com

Österbottens Försvarsgille:

Ilkka Virtanen 050 537 7909

ilkka.virtanen@uva.fi

K-P Meripuolustajat:

Jari Kivioja 050-5311463